HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a treia extinsă)

25 septembrie 2024*

„Energie – Piața internă a energiei electrice – Metodologie comună pentru coordonarea regională a siguranței în funcționare – Respingerea propunerii operatorilor de transport și de sistem – Regiune de calcul al capacităților – Regiunea CORE – Compatibilitate cu Regulamentul (UE) 2019/942, cu Regulamentul (UE) 2019/943 și cu Regulamentul (UE) 2017/1485”

În cauza T-483/21,

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., cu sediul în Konstancin-Jeziorna (Polonia), reprezentată de S. Goldberg, solicitor, A. Galos și E. White, avocați,

reclamantă,

susținută de

Republica Polonă, reprezentată de B. Majczyna și M. Rzotkiewicz, în calitate de agenți,

intervenientă,

împotriva

Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER), reprezentată de P. Martinet, Z. Vujasinovic și E. Tremmel, în calitate de agenți, asistați de P. Goffinet, M. Shehu și L. Bersou, avocați,

pârâtă,

TRIBUNALUL (Camera a treia extinsă),

compus din domnul F. Schalin, președinte, doamna P. Škvařilová-Pelzl, domnul I. Nõmm, doamna G. Steinfatt și domnul D. Kukovec (raportor), judecători,

grefier: doamna I. Kurme, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 14 iunie 2023,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., solicită anularea deciziei camerei de recurs a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) din 28 mai 2021 (denumită în continuare „decizia atacată”) de confirmare a Deciziei nr. 33/2020 a ACER din 4 decembrie 2020 privind propunerea operatorilor sistemului de transport al energiei electrice (denumiți în continuare „OTS-uri”) din regiunea care cuprinde Belgia, Republica Cehă, Germania, Franța, Croația, Luxemburg, Ungaria, Țările de Jos, Austria, Polonia, România, Slovenia și Slovacia pentru calcularea capacității numită „CORE” (denumită în continuare „regiunea CORE”) privind metodologia comună pentru coordonare regională pentru siguranța în funcționare [denumită în continuare „metodologia de siguranță (ROSC)”] și respinge calea de atac a reclamantei în cauza A-007-2021 (consolidată).

Istoricul cauzei

2 Reclamanta este OTS-ul responsabil cu gestionarea, întreținerea și dezvoltarea rețelei de energie electrică în Polonia. Fiind vorba despre o întreprindere publică, reclamanta are ca acționar unic Trezoreria Publică poloneză, reprezentată de ministrul plenipotențiar însărcinat cu infrastructura strategică a energiei.

3 La 17 noiembrie 2016, ACER a adoptat Decizia nr. 06/2016 privind determinarea regiunilor de calcul al capacităților. Articolul 1 și anexa I la această decizie enumeră teritoriul statelor membre incluse în regiunea CORE.

4 În conformitate cu articolul 5 alineatul (1), cu articolul 6 alineatul (3) litera (b) și cu articolul 76 din Regulamentul (UE) 2017/1485 al Comisiei din 2 august 2017 de stabilire a unei linii directoare privind operarea sistemului de transport al energiei electrice (JO 2017, L 220, p. 1), OTS-urile din fiecare regiune de calcul al capacităților propun spre aprobare autorităților naționale de reglementare (denumite în continuare „ANR”), în termen de cel mult trei luni de la aprobarea metodologiei pentru coordonarea analizei siguranței în funcționare [denumită în continuare „metodologia pentru analiză (CSAM)”], menționată la articolul 75 alineatul (1) din acest regulament, o metodologie de siguranță (ROSC).

5 Întrucât metodologia pentru analiză (CSAM) a fost aprobată la 19 iunie 2019 prin Decizia nr. 07/2019 a ACER, OTS aveau obligația de a prezenta o propunere privind metodologia de siguranță (ROSC) până la 19 septembrie 2019. Întrucât OTS-urile nu au prezentat această propunere în termenul respectiv, ele au informat Comisia Europeană cu privire la întârzierea lor, iar aceasta a acceptat să prelungească termenul până la 21 decembrie 2019.

6 La 19 decembrie 2019, OTS-urile din regiunea CORE au prezentat ANR-urilor o „metodologie comună a OTS-urilor din regiunea CORE pentru coordonarea regională a siguranței în funcționare elaborată în conformitate cu articolul 76 din Regulamentul 2017/1485” (denumită în continuare „propunerea OTS-urilor”). Ultima ANR a primit propunerea OTS-urilor la 31 ianuarie 2020.

7 Propunerea OTS-urilor era însoțită de o notă explicativă.

8 În conformitate cu articolul 6 alineatul (7) din Regulamentul 2017/1485, ANR-urile trebuiau să ajungă la un acord și să ia o decizie cu privire la propunerea OTS-urilor în termen de șase luni de la primirea acestei propuneri de către ultima ANR. În cazul în care ANR-urile nu ar ajunge la un acord în acest termen de șase luni sau la cererea lor comună, ACER ar trebui să adopte, în temeiul articolului 6 alineatul (8) din acest regulament, o decizie privind propunerea respectivă în termen de șase luni, în conformitate cu articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul (UE) 2019/942 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de instituire a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO 2019, L 158, p. 22).

9 La 5 iunie 2020, președintele Forumului autorităților de reglementare din domeniul energiei din regiunea CORE, în numele ANR-urilor din această regiune, a informat ACER că acestea din urmă conveniseră să îi solicite să se pronunțe cu privire la propunerea OTS-urilor, în temeiul articolului 6 alineatul (8) din Regulamentul 2017/1485. Această cerere, trimisă prin e-mail, era însoțită de un document informal al ANR-urilor din regiunea CORE cu privire la propunerea OTS-urilor, în care își expuneau punctul de vedere.

10 În urma cererii menționate, ACER s-a declarat competentă să adopte o decizie individuală privind o metodologie de siguranță (ROSC) pentru regiunea CORE, în conformitate cu articolul 6 alineatul (10) litera (b) al doilea paragraf din Regulamentul 2019/942.

11 După o lungă perioadă de cooperare, de consultări și de discuții între ACER, toate ANR-urile din regiunea CORE și toate OTS-urile din această regiune cu privire la propunerea OTS-urilor și la modificările aduse acestei propuneri în cadrul mai multor reuniuni și runde de vot, Consiliul autorităților de reglementare al ACER, compus din reprezentanți ai ANR-urilor, a adoptat Decizia nr. 33/2020. Anexa I la această decizie conține metodologia de siguranță (ROSC) a regiunii CORE, în conformitate cu articolul 76 din Regulamentul 2017/1485 [denumită în continuare „metodologia de siguranță (ROSC) contestată”].

12 La 4 februarie 2021, reclamanta a formulat o cale de atac în fața camerei de recurs a ACER împotriva Deciziei nr. 33/2020, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul 2019/942. Un alt OTS din regiunea CORE, și anume TransnetBW GmbH, a formulat de asemenea o cale de atac împotriva acestei decizii. La 18 februarie 2021, camera de recurs a reunit cele două căi de atac într-o singură cauză cu numărul A-007-2021 (consolidată).

13 Prin decizia atacată din 28 mai 2021, camera de recurs a ACER a confirmat Decizia nr. 33/2020 și a respins în totalitate aceste două căi de atac formulate împotriva acesteia din urmă.

Concluziile părților

14 Reclamanta, susținută de Republica Polonă, solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate;

– obligarea ACER la plata cheltuielilor de judecată.

15 ACER solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii în totalitate;

– obligarea reclamantei și a Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

16 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive. Primul motiv este întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de camera de recurs atunci când a considerat în esență că ACER era competentă să extindă domeniul de aplicare și conținutul coordonării regionale. Al doilea motiv este întemeiat pe o motivare insuficientă a deciziei atacate. Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de camera de recurs atunci când a apreciat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată era conformă cu articolul 35 din Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică (JO 2019, L 158, p. 54) și cu articolul 40 din Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO 2019, L 158, p. 125), în pofida domeniului său de aplicare prea larg. Al patrulea motiv este întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de camera de recurs atunci când a decis că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu afecta posibilitatea OTS-urilor de a utiliza modelul de dispecerizare centralizată. Al cincilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de camera de recurs atunci când a considerat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu era lipsită de posibilitatea de a stabili norme echitabile în materie de schimburi de energie electrică între zone și de a institui stimulente adecvate pentru gestionarea congestiilor și a investițiilor eficiente pentru măsuri de remediere legate de echipamente. Al șaselea motiv este întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de camera de recurs atunci când a concluzionat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu împiedica respectarea limitelor siguranței în funcționare, în special a limitelor de tensiune și, prin urmare, că această metodologie era conformă cu dispozițiile juridice relevante.

17 Tribunalul consideră oportun să examineze mai întâi, împreună, primul și al treilea motiv, înainte de a examina în continuare, în această ordine, al patrulea, al cincilea, al șaselea și al doilea motiv invocate de reclamantă.

Observații introductive cu privire la procesul de evaluare regională a siguranței în funcționare

18 Potrivit articolului 3 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată, coordonarea regională a siguranței în funcționare reglementată de metodologia menționată cuprinde analiza regională a siguranței în funcționare, pe de o parte, și procesul de evaluare regională a siguranței în funcționare (denumit în continuare „procesul CROSA”), asumat de centrele de coordonare regionale (denumite în continuare „centrele regionale”), în conformitate cu articolul 78 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul 2017/1485, care conduce la pregătirea coordonată a măsurilor de remediere, în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat, pe de altă parte.

19 Înainte de a proceda la examinarea pe fond a motivelor și a argumentelor invocate de reclamantă, trebuie prezentată funcționarea procesului CROSA pentru a înțelege mai bine contextul în care se înscrie prezenta procedură și, astfel, pentru a înțelege mai bine motivele tehnice invocate de reclamantă.

20 Procesul CROSA este un proces care are loc, pe de o parte, o dată cu o zi înainte de livrarea energiei electrice și, pe de altă parte, de cel puțin trei ori în ziua livrării, în conformitate cu articolul 3 alineatul 2 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată.

21 Acest proces începe cu evaluarea locală a siguranței în funcționare, efectuată de fiecare OTS în sistemul său, în conformitate cu articolul 13 și cu articolul 14 alineatul 1 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată.

22 Evaluarea menționată are ca rezultat crearea de către fiecare OTS a unui model individual de rețea, care este definit la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2015/1222 al Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor (JO 2015, L 197, p. 24) ca fiind, printre altele, „un set de date care descrie caracteristicile sistemului electroenergetic (producție, consum și topologia rețelei)”.

23 În cazul în care, în modelul individual de rețea, un flux pe o linie depășește fluxul maxim, aceasta corespunde unei congestii fizice care constituie o încălcare a securității. Într-o asemenea situație, sunt necesare pregătirea și activarea unei măsuri de remediere pentru a se respecta limitele de siguranță în funcționare.

24 O acțiune de remediere este definită la articolul 2 punctul 13 din Regulamentul 2015/1222 ca fiind „orice măsură aplicată de unul sau mai multe OTS-uri, manual sau automat, pentru a menține siguranța în funcționare”. Este vorba în special despre redispecerizare, care este definită la articolul 2 punctul 26 din Regulamentul 2019/943 ca fiind „o măsură, inclusiv de restricționare, activată de unul sau mai mulți operatori de transport și de sistem sau operatori de distribuție prin modificarea producerii, a tiparului de sarcină sau a ambelor, pentru a schimba fluxurile fizice din sistemul electroenergetic și a soluționa o congestie fizică sau a asigura siguranța sistemului”, sau despre comercializarea în contrapartidă, definită la articolul 2 punctul 27 din acest regulament ca fiind „un schimb interzonal, inițiat de operatorii de sistem între două zone de ofertare pentru a soluționa cazurile de congestie fizică”.

25 Atunci când pregătește modelul individual de rețea și identifică o congestie, OTS poate planifica deja activarea acțiunilor de remediere, aproape în timp real, pentru a remedia aceste încălcări ale siguranței în funcționare, în conformitate cu articolul 14 alineatul 2 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată. Aceste acțiuni pot avea sau nu o relevanță transfrontalieră.

26 Din articolul 9 alineatul 2 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată rezultă că reprezintă acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră acțiunile care pot, cel puțin în anumite cazuri, să rezolve problema congestiei privind elementele menționate la articolul 5 alineatul 1 literele a) și b) din metodologie, și anume toate elementele critice ale rețelei luate în considerare pentru calculul capacităților intrazonale, astfel cum reies acestea din metodologiile pentru calculul capacității, și toate celelalte elemente de rețea cu o tensiune de 220 kV sau mai mare. Conform articolului 7 alineatul 3 litera d) punctele i) și ii) din metodologia de siguranță (ROSC) contestată, fiecare OTS poate exclude însă în mod unilateral anumite elemente de rețea din procesul CROSA. În plus, în conformitate cu articolul 5 alineatul 1 litera b) din metodologia de siguranță (ROSC) contestată, OTS-urile pot de asemenea exclude orice element de rețea din procesul CROSA în unanimitate, cu excepția elementelor critice de rețea.

27 În modelul său individual de rețea, OTS trebuie, de asemenea, să indice disponibilitatea tuturor acțiunilor de remediere cu relevanță transfrontalieră, în conformitate cu articolul 13 alineatul 1 din aceeași metodologie.

28 Ulterior, în conformitate cu articolul 18 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată, modelele individuale de rețea sunt furnizate centrelor regionale și fuzionate de acestea din urmă în vederea creării unui model comun de rețea pentru toate orele zilei. Modelul comun de rețea este definit la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul 2015/1222 ca fiind, printre altele, „un set de date la nivelul întregii Uniuni convenit între diferite OTS-uri care descrie principalele caracteristici ale sistemului electroenergetic (producție, consum și topologia rețelei)”.

29 Astfel, chiar dacă fiecare OTS furnizează un model individual de rețea fără congestie, din cauza acțiunilor de remediere planificate, fluxurile privind elementele de rețea se pot schimba în momentul fuzionării diferitelor modele în modelul comun de rețea și pot apărea noi congestii.

30 Prin urmare, procesul CROSA are ca obiectiv coordonarea, validarea și punerea în aplicare a acțiunilor de remediere cu relevanță transfrontalieră, în conformitate cu articolul 3 alineatul 2 litera b) din metodologia de siguranță (ROSC) contestată. Mai precis, algoritmul din cadrul procesului CROSA, denumit „optimizarea acțiunilor de remediere”, identifică, pentru fiecare oră în modelul comun de rețea, o combinație optimă a tuturor acțiunilor de remediere cu relevanță transfrontalieră disponibile ale OTS-urilor, pentru a rezolva toate congestiile identificate privind elementele de rețea cu relevanță transfrontalieră din modelul comun de rețea, fără a crea altele noi, în conformitate cu articolele 20, 23 și 24, precum și cu articolul 27 alineatul 1 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată.

31 Aceste acțiuni de remediere vor fi puse în aplicare în cursul zilei următoare, cât de aproape de timpul real, în conformitate cu articolul 31 alineatul 1 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată.

32 Aceeași logică se aplică și procesului CROSA denumit „intrazilnic” și care are loc în ziua livrării energiei electrice. Centrele regionale elaborează pentru OTS-uri, cel puțin de trei ori în cursul zilei, acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră coordonate.

33 Cu toate acestea, în cazul în care un OTS detectează o nouă încălcare a siguranței în funcționare între două iterații ale procesului CROSA sau după ultima iterație a procesului CROSA, atunci când efectuează analiza siguranței în funcționare locale, acesta poate rezolva încălcarea respectivă în conformitate cu procedura de activare rapidă, în afara procesului CROSA, în conformitate cu articolul 33 alineatul 2 litera b) din metodologia de siguranță (ROSC) contestată.

Cu privire la primul și la al treilea motiv, referitoare la competența ACER și la domeniul de aplicare al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate

34 În cadrul primului motiv, reclamanta, susținută de Republica Polonă, mai întâi arată că ACER nu era competentă să se îndepărteze de propunerea OTS-urilor privind domeniul de aplicare al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate și să îl extindă. În continuare, ea susține că competențele ACER nu sunt „delimitate în mod precis”, în conformitate cu jurisprudența Curții, pentru motivul că la punctul 484 din decizia atacată, camera de recurs a subliniat că competențele ACER nu sunt limitate decât de principiile proporționalității și subsidiarității, în sensul articolelor 4 și 5 TUE. În sfârșit, reclamanta citează mai multe exemple întemeiate pe decizia atacată care ar demonstra că camera de recurs ar fi acceptat și chiar s-ar fi felicitat că ACER se îndepărtează de competențele sale, deși ea nu dispunea de niciun temei juridic în acest sens.

35 În cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta, susținută de Republica Polonă, arată că camera de recurs a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată și în special definiția sa pentru elementele de rețea și pentru acțiunile de remediere respectau articolul 35 alineatul (5) din Regulamentul 2019/943 și articolul 40 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2019/944. Potrivit reclamantei, practic, metodologia menționată califică toate elementele rețelei sale și toate acțiunile de remediere ca având o relevanță transfrontalieră, ceea ce ar priva OTS-urile de capacitatea lor de a gestiona fluxurile de energie electrică în rețelele lor și de a executa obligațiile care le revin, limitându-le astfel capacitatea de a asigura siguranța în funcționare. Procedând în acest mod, metodologia de siguranță (ROSC) contestată ar face abstracție de distincția dintre atingerile aduse siguranței în funcționare care „necesită” o gestionare în mod coordonat și cele care nu o „necesită”, care rezultă din cuprinsul articolului 21 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1485 și ar încălca articolul 76 alineatul (2) din regulamentul menționat, din care ar decurge această distincție.

36 În replică, reclamanta susține de asemenea că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu este compatibilă cu articolul 16 din metodologia pentru analiză (CSAM), care prevede că, în pregătirea metodologiei de siguranță (ROSC), OTS-urile trebuie să stabilească „norme care definesc un proces de întocmire a unei liste comune a acțiunilor de remediere cu relevanță transfrontalieră și de determinare a OTS-urilor afectate de impactul acestor acțiuni de remediere, în conformitate cu articolul 15” din metodologia pentru analiză (CSAM). Or, în metodologia de siguranță (ROSC) contestată, ACER ar fi introdus o prezumție de relevanță transfrontalieră care ar putea fi răsturnată numai de OTS-uri în unanimitate.

37 ACER contestă argumentele reclamantei, precum și pe cele ale Republicii Polone și solicită respingerea acestor motive.

38 În acest cadru, ACER contestă admisibilitatea primului și a celui de al treilea motiv. În ceea ce privește primul motiv, ACER susține, pe de o parte, că acesta ar fi insuficient de clar și de precis în sensul articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, ceea ce ar împiedica-o să furnizeze un răspuns util la acesta și, pe de altă parte, că ar constitui un motiv nou, neinvocat în fața camerei de recurs. În ceea ce privește al treilea motiv, acesta ar fi întemeiat, pe de o parte, pe argumente deja formulate în mod identic în fața camerei de recurs și, pe de altă parte, pe un argument nou, întemeiat pe articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1485.

Cu privire la admisibilitatea primului și a celui de al treilea motiv

39 În ceea ce privește caracterul insuficient de clar și de precis în sensul articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură al primului motiv, în special din memoriul său în apărare reiese că ACER a înțeles toate criticile formulate de reclamantă în acest cadru și că a răspuns la acestea în mod util, permițând astfel Tribunalului să își exercite controlul, cu consecința că această susținere privind inadmisibilitatea trebuie înlăturată.

40 În ceea ce privește caracterul nou al acestui prim motiv, este adevărat că competența ACER de a adopta o decizie care se îndepărtează de propunerea OTS-urilor privind domeniul de aplicare al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate nu pare să fi fost contestată în mod expres de reclamantă în fața camerei de recurs, astfel încât acest motiv ar trebui declarat inadmisibil. În fapt, după cum reiese din articolul 29 din Regulamentul 2019/942, acțiunile în anularea unei decizii adoptate de ACER în temeiul regulamentului menționat nu pot fi introduse în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene decât după epuizarea procedurii în fața camerei de recurs

prevăzute la articolul 28 din același regulament, ceea ce implică în principiu că motivele care nu au fost prezentate în fața acestei camere nu pot fi invocate pentru prima dată în fața Tribunalului cu ocazia unei acțiuni în anulare. Astfel, din moment ce aceasta din urmă privește exclusiv decizia camerei de recurs menționate, ea trebuie să fie exercitată având în vedere cadrul factual și juridic al litigiilor, după cum au fost deduse judecății în fața unei asemenea camere de recurs (Hotărârea din 16 martie 2022, MEKH și FGSZ/ACER, T-684/19 și T-704/19, EU:T:2022:138, punctul 48). În orice caz, pentru cauzele prezentate în continuare, acest prim motiv nu este fondat și, prin urmare, trebuie respins.

41 În ceea ce privește argumentele invocate în susținerea celui de al treilea motiv, care ar fi fost deja invocate în mod identic de reclamantă în fața camerei de recurs, este necesar să se considere că reclamanta poate să conteste în fața Tribunalului raționamentul urmat de camera de recurs în decizia atacată și, mai precis, să încerce să demonstreze că acest raționament este afectat de erori de drept, întemeindu-se, dacă consideră necesar, pe critici deja invocate în fața acestei camere, dar respinse de aceasta. În caz contrar, procedura în fața Tribunalului ar fi lipsită de o parte din sensul său. În speță, la punctul 566 din decizia atacată, camera de recurs și-a încheiat analiza privind domeniul de aplicare al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate, considerând că acesta era conform cu articolul 35 alineatul (5) din Regulamentul 2019/943, cu articolul 40 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2019/944 și cu articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1485. Rezultă că argumentele reclamantei prin care urmărește să repună în discuție această concluzie, la care a ajuns camera de recurs în decizia atacată, sunt admisibile.

42 În ceea ce privește caracterul pretins nou al argumentului întemeiat pe articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1485, invocat de reclamantă în susținerea celui de al treilea motiv, este necesar să se constate că, la punctele 552-566 din decizia atacată, atunci când a examinat noțiunea de „acțiune de remediere cu incidență transfrontalieră”, camera de recurs s-a întemeiat în special pe această dispoziție. Rezultă că, contrar susținerilor ACER, acest argument nu poate fi calificat drept nou și că, prin urmare, este admisibil.

Cu privire la temeinicia primului motiv

43 În ceea ce privește temeinicia primului motiv, trebuie subliniat că articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul 2019/942 și articolul 6 alineatul (8) din Regulamentul 2017/1485 abilitează ACER, în termen de șase luni, să se pronunțe sau să adopte decizii individuale privind aspecte sau probleme legate de reglementare care au efecte asupra schimburilor comerciale transfrontaliere sau a securității sistemului transfrontalier care intră în competența ANR-urilor, precum adoptarea metodologiei de siguranță (ROSC) contestate, în cazul în care ANR-urile competente nu au ajuns la un acord în termenul care le este acordat pentru aceasta sau în cazul în care ANR-urile competente i-au adresat o cerere comună în acest sens.

44 În speță, nu se contestă că, prin e-mailul din 5 iunie 2020, ANR-urile din regiunea CORE, prin intermediul președintelui Forumului Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei din regiunea menționată, au solicitat în comun ACER, în temeiul articolului 6 alineatul (8) din Regulamentul 2017/1485, să se pronunțe cu privire la propunerea OTS-urilor.

45 Astfel, competența ACER de a se pronunța sau de a adopta o decizie definitivă cu privire la metodologia de siguranță (ROSC) contestată se întemeiază în speță pe împrejurarea prevăzută la articolul 6 alineatul (10) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul 2019/942 și la articolul 6 alineatul (8) din Regulamentul 2017/1485 că toate ANR-urile i-au solicitat în comun să se pronunțe cu privire la această metodologie.

46 În această privință, trebuie amintit că, ținând seama în special de termenii articolului 6 din Regulamentul 2019/942, dar și de contextul și de obiectivele urmărite de această reglementare, Tribunalul a statuat, la punctele 39-61 din Hotărârea din 15 februarie 2023, Austrian Power Grid și alții/ACER (T-606/20, atacată cu recurs, EU:T:2023:64), că ACER nu era ținută de poziția adoptată de ANR-urile competente și că aceasta putea, având în vedere competențele de decizie proprii care i-au fost atribuite și în scopul de a-și îndeplini atribuțiile normative în mod eficient, să modifice propunerile OTS-urilor înainte de aprobarea lor. Având în vedere formularea sa, articolul 6 alineatul (8) din Regulamentul 2017/1485, care se înscrie în același context cu cel al Regulamentului 2019/942 și care urmărește obiective similare celor ale acestui regulament, trebuie interpretat în același sens, întrucât abilitează ACER să decidă ea însăși cu privire la propunerile care îi sunt prezentate de ANR-uri, astfel cum este cazul în speță în ceea ce privește metodologia de siguranță (ROSC) contestată.

47 Rezultă din cele ce precedă că competențele ACER în această privință sunt delimitate în mod precis la articolul 6 alineatul (10) din Regulamentul 2019/942 și la articolul 6 alineatul (8) din Regulamentul 2017/1485, ceea ce permite înlăturarea criticii reclamantei prin care pretinde contrariul.

48 Rezultă de asemenea din ceea ce precedă că, contrar susținerilor reclamantei, ACER era competentă, în temeiul articolului 6 alineatul (10) din Regulamentul 2019/942 și al articolului 6 alineatul (8) din Regulamentul 2017/1485, să se îndepărteze de propunerea OTS-urilor privind domeniul de aplicare al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate și dispunea de un temei juridic în acest sens.

Cu privire la temeinicia celui de al treilea motiv

49 În ceea ce privește temeinicia celui de al treilea motiv, trebuie să se constate că din articolul 35 alineatul (5) din Regulamentul 2019/943 reiese că OTS-urile sunt responsabile pentru gestionarea fluxurilor de energie electrică și asigurarea unui sistem electroenergetic sigur, fiabil și eficient, în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2019/944, iar centrele regionale completează rolul OTS-urilor prin îndeplinirea atribuțiilor de interes regional care le sunt conferite, în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul 2019/943.

50 Articolul 37 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2019/943 prevede că centrele regionale sunt responsabile cu realizarea procesului CROSA în conformitate cu metodele elaborate în temeiul Regulamentului 2017/1485. În cadrul acestei competențe, ele elaborează acțiuni coordonate pentru OTS-uri, pe care acestea le pun în aplicare, cu excepția cazului în care punerea în aplicare a acțiunilor coordonate ar conduce la o încălcare a limitelor de siguranță în funcționare definite de fiecare OTS, în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul 2019/943.

51 Or, potrivit reclamantei, articolul 21 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1485 limitează coordonarea de către centrele regionale numai la gestionarea situațiilor de nerespectare a siguranței în funcționare care „necesită” o gestionare în mod coordonat, în timp ce metodologia de siguranță (ROSC) contestată include de asemenea situații de nerespectare care nu „ar necesita” o astfel de gestionare.

52 De la bun început, este necesar să se observe că, pentru definirea situațiilor de nerespectare a siguranței în funcționare care necesită o gestionare în mod coordonat, articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1485 nu stabilește în mod autonom situațiile de nerespectare a siguranței în funcționare care necesită o gestionare în mod coordonat și pe cele care nu necesită o astfel de

gestionare, ci face trimitere, în această privință, la articolul 76 din Regulamentul 2017/1485 și la metodologia de siguranță (ROSC) adoptată în temeiul articolului menționat. Reclamanta însăși susține de altfel că criteriul juridic relevant pentru definirea acțiunilor de remediere care „necesită” o gestionare în mod coordonat este cel prevăzut la articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485.

53 Rezultă că, pentru a examina temeinicia celui de al treilea motiv, trebuie, mai întâi, să se verifice dacă metodologia de siguranță (ROSC) contestată se întemeiază pe o interpretare eronată a articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485, înainte de a examina ulterior critica întemeiată pe o încălcare a competențelor OTS-urilor care decurg din articolul 35 din Regulamentul 2019/943 și din articolul 40 din Directiva 2019/944 și, în sfârșit, critica invocată de reclamantă în replica sa, întemeiată pe o aplicare pretins eronată a articolului 16 din metodologia pentru analiză (CSAM).

– Cu privire la interpretarea eronată a articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485

54 Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485 prevede că, pentru a stabili dacă o congestie are relevanță transfrontalieră, OTS țin cont de congestia care s-ar produce în lipsa schimburilor de energie electrică între zonele de reglaj.

55 Părțile nu contestă că toate elementele de rețea cu o tensiune mai mare sau egală cu 220 kV ar putea avea o relevanță transfrontalieră. Dezacordul dintre părți privește numai problema congestiilor precise, cu privire la astfel de elemente, care ar trebui gestionate în mod coordonat prin procesul CROSA, în conformitate cu articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485.

56 În decizia atacată, camera de recurs a confirmat, în această privință, poziția ACER potrivit căreia, în temeiul articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485, toate congestiile cu privire la elementele de rețea cu o tensiune mai mare sau egală cu 220 kV, indiferent de originea lor, trebuiau să fie gestionate în mod coordonat prin procesul CROSA, ceea ce cuprindea atât congestiile cauzate de schimburile transfrontaliere prevăzute, și anume fluxurile alocate, cât și cele cauzate de fluxurile neprevăzute, și anume fluxurile în buclă și cele rezultate din activarea unor acțiuni de remediere prin care se urmărea soluționarea altor congestii cauzate de fluxurile alocate.

57 Reclamanta contestă această interpretare susținând că, potrivit unei interpretări literale a articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485, numai congestiile cauzate de schimburile transfrontaliere prevăzute, și anume fluxurile alocate, ar trebui gestionate în mod coordonat. Astfel, atunci când nu ar exista schimburi transfrontaliere prevăzute, o congestie care intervine în rețeaua controlată de un OTS ar fi gestionată mai bine de acesta decât prin procesul CROSA. În consecință, potrivit reclamantei, nu toate congestiile privind același element al rețelei cu o tensiune mai mare de 220 kV ar trebui gestionate întotdeauna în mod coordonat.

58 În această privință, trebuie, într-o primă etapă, să se determine criteriul juridic pertinent pentru instituirea metodologiei de securitate (ROSC) și, într-o a doua etapă, să se verifice dacă camera de recurs a aplicat în mod corect acest criteriu în metodologia menționată.

59 Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485 prevede că, „atunci când stabilește dacă o congestie are relevanță transfrontalieră, OTS țin cont de congestia care s-ar produce în lipsa schimburilor de energie electrică între zonele de reglaj”.

60 Din punct de vedere literal, această dispoziție nu furnizează niciun element care să permită identificarea acțiunilor de remediere care ar necesita o gestionare în mod coordonat sau definirea cu precizie a domeniului de aplicare al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate. Rezultă că interpretarea literală efectuată de reclamantă nu poate fi reținută, întrucât nu este posibil să se interpreteze dispoziția menționată independent de contextul normativ în care se înscrie aceasta.

61 Pe plan contextual, articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485 trebuie interpretat în lumina articolului menționat, privit în ansamblu, și a dispozițiilor la care acesta face trimitere în mod direct sau indirect, și anume în special articolul 76 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Regulamentul 2017/1485 și articolul 35 din Regulamentul 2015/1222, la care face trimitere articolul 76 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1485.

62 În ceea ce privește, în primul rând, articolul 76 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1485, este necesar să se arate că din modul de redactare a acestei dispoziții reiese că metodologia de siguranță (ROSC) trebuie să prevadă pregătirea acțiunilor de remediere gestionate în mod coordonat, dar că din această dispoziție nu reiese nicidecum că ar trebui făcută o distincție, în vederea stabilirii domeniului de aplicare al metodologiei menționate, în funcție de originea încălcărilor siguranței, precum congestiile, care necesită acțiuni coordonate de remediere.

63 În plus, trebuie să se constate că textul articolului 76 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1485 prevede în esență că coordonarea pregătirii măsurilor de remediere este justificată „ținând cont de relevanța lor transfrontalieră”, determinate în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul 2015/1222, pe de o parte, și „ținând cont de cerințele de la articolele 20-23 [din Regulamentul 2017/1485]”, pe de altă parte, ceea ce confirmă interpretarea articolului 76 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1485 efectuată la punctul 62 de mai sus.

64 În această privință, trebuie să se observe de asemenea că articolul 35 alineatul (4) din Regulamentul 2015/1222 prevede că redispecerizarea și comercializarea în contrapartidă cu relevanță transfrontalieră trebuie să fie coordonate. Având în vedere că articolul 76 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1485 prevede coordonarea pregătirii nu numai a redispecerizării și a comercializării în contrapartidă, ci și a celorlalte acțiuni de remediere necostisitoare, acest criteriu al relevanței transfrontaliere se aplică și acestor acțiuni de remediere, ca urmare a trimiterii explicite care figurează în această dispoziție.

65 În plus, articolul 35 alineatul (2) din Regulamentul 2015/1222 prevede că OTS-urile din fiecare regiune pot reduce în mod concret congestia fizică în aria lor de control, indiferent dacă motivele congestiei fizice se încadrează sau nu în principal în afara ariei lor de control.

66 Necesitatea coordonării acțiunilor de remediere în măsura în care acestea au o relevanță transfrontalieră reiese și din articolul 16 alineatul (1) a treia teză din Regulamentul 2019/943, care prevede că, „atunci când ia măsuri operaționale pentru a se asigura că sistemul său de transport rămâne în starea normală, [OTS] ține seama de efectul măsurilor respective asupra zonelor de control învecinate și coordonează aceste măsuri cu alți [OTS] afectați, astfel cum se prevede în Regulamentul […] 2015/1222”.

67 În plus, trebuie să se observe că această interpretare este confirmată și de conținutul articolelor 20-23 din Regulamentul 2017/1485, de care metodologia de siguranță (ROSC) trebuie să țină seama în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1485.

68 În această privință, reiese în special din articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485 că, la pregătirea și activarea unei măsuri de remediere, inclusiv redispecerizarea sau comercializarea în contrapartidă în temeiul articolelor 25 și 35 din Regulamentul 2015/1222, OTS-ul relevant evaluează, în coordonare cu OTS-urile vizate, impactul acestei acțiuni de remediere în interiorul și în afara zonei sale de reglaj.

69 Reiese de asemenea din dispoziția menționată că această evaluare a impactului unei acțiuni de remediere se efectuează în conformitate, mai întâi, cu articolul 75 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1485, care prevede adoptarea metodologiei pentru analiză (CSAM), în continuare, cu articolul 76 alineatul (1) litera (b) din acest regulament, care prevede adoptarea metodologiei de siguranță (ROSC) și, în sfârșit, cu articolul 78 alineatele (1), (2) și (4) din Regulamentul 2017/1485, care reglementează cooperarea dintre OTS-uri și centrele regionale.

70 Prin urmare, coroborarea articolului 35 din Regulamentul 2015/1222, pe de o parte, cu articolele 20-23 din Regulamentul 2017/1485, pe de altă parte, evidențiază faptul că, contrar susținerilor reclamantei, metodologia de siguranță (ROSC) nu trebuie să prevadă coordonarea acțiunilor de remediere în funcție de originea congestiei pe care aceste acțiuni urmăresc să o soluționeze, ci de relevanța transfrontalieră pe care aceste măsuri o pot avea.

71 În ceea ce privește, în al doilea rând, articolul 76 alineatul (1) litera (b) punctul (iii) din Regulamentul 2017/1485, acesta prevede că metodologia de siguranță (ROSC) determină măsurile de remediere cu eficacitate și eficiență economică maximă în cazul unor nerespectări ale siguranței în funcționare menționate la articolul 22 din Regulamentul 2017/1485, care descrie diferitele categorii de acțiuni de remediere.

72 Rezultă că unul dintre obiectivele metodologiei de siguranță (ROSC) este identificarea acțiunilor optime de remediere pentru întreaga rețea din fiecare regiune de calcul al capacităților. În consecință, la stabilirea domeniului de aplicare al metodologiei respective, ACER trebuia să prevadă identificarea acțiunilor de remediere care puteau fi gestionate mai bine în mod coordonat prin procesul CROSA, ținând seama de relevanța lor transfrontalieră.

73 În lumina acestor dispoziții, trebuie să se constate că criteriul juridic prevăzut la articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485 prevede identificarea tuturor elementelor de rețea în privința cărora, mai întâi, coordonarea acțiunilor de remediere este necesară din cauza relevanței lor transfrontaliere, apoi, coordonarea trebuie să permită soluționarea concretă a unei congestii fizice indiferent de originea acestei congestii și, în sfârșit, coordonarea regională trebuie să permită găsirea soluției optime.

74 În acest context, articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485 trebuie interpretat în sensul că identifică elementele de rețea pe care se produc, în principiu, „congestiile (cu) relevanță transfrontalieră”, care trebuie gestionate prin acțiuni de remediere care trebuie considerate și ele ca având o relevanță transfrontalieră.

75 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă, în speță, camera de recurs a aplicat în mod corect acest criteriu, considerând că toate acțiunile de remediere activate care puteau, cel puțin uneori, să fie în măsură să remedieze nerespectările limitelor de curent pe elementele de rețea cu o tensiune mai mare sau egală cu 220 kV trebuiau să fie gestionate în mod coordonat prin metodologia de siguranță (ROSC).

76 În această privință, trebuie amintit că determinarea elementelor de rețea care au o relevanță transfrontalieră face trimitere la definiția stabilită prin metodologia pentru analiză (CSAM), adoptată în temeiul articolului 75 din Regulamentul 2017/1485. Astfel, articolul 76 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul 2017/1485 prevede că metodologia de siguranță (ROSC) trebuie să respecte metodologia pentru analiză (CSAM), care prevede anumite elemente pentru adoptarea metodologiei de siguranță (ROSC).

77 Or, articolul 15 alineatul 1 din metodologia de analiză (CSAM) prevede că toate elementele critice de rețea și toate elementele de rețea cu o tensiune mai mare decât nivelul stabilit de OTS-uri sunt calificate drept elemente de rețea cu relevanță transfrontalieră, cu excepția elementelor de rețea pentru care OTS-urile convin în unanimitate că nu au relevanță transfrontalieră.

78 În aplicarea acestei dispoziții, OTS-urile au considerat, la pagina 8 din Nota explicativă privind metodologia de siguranță (ROSC) (a se vedea punctul 7 de mai sus), că elementele de rețea cele mai pertinente pentru procesul CROSA erau cele cu o tensiune de 220 kV și 380 kV, „având în vedere că aceste elemente [erau] utilizate pentru a facilita schimburile de energie între zonele de ofertare din sistemul energetic european”. În schimb, OTS-urile nu au considerat că toate acțiunile de remediere activate cu privire la aceste elemente ar trebui să fie gestionate în mod coordonat prin procesul CROSA.

79 Or, prin identificarea acțiunilor de remediere care necesitau o gestionare în mod coordonat, ACER a apreciat, astfel cum reiese din considerentul 12 al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate, că, din cauza faptului că rețeaua interconectată a regiunii CORE era foarte buclată, în general nu era posibil să se identifice un element de rețea care ar fi fost afectat numai de acțiuni de remediere fără nicio relevanță pentru alte elemente de rețea cu relevanță transfrontalieră, astfel încât toate acțiunile de remediere care erau, cel puțin uneori, în măsură să soluționeze o congestie privind elementele de rețea cu o tensiune egală sau mai mare de 220 kV trebuiau considerate ca având relevanță transfrontalieră și, în consecință, acțiunile de remediere activate cu privire la aceste elemente trebuiau să fie coordonate prin procesul CROSA.

80 În ședință, reclamanta a explicat că se opunea mai precis coordonării prin procesul CROSA a acțiunilor de remediere al căror impact fizic asupra elementelor de rețea menționate prezenta un „factor de influențare”, cu alte cuvinte o diferență de flux pe un element de rețea care are o relevanță transfrontalieră cu contingență rezultată din aplicarea unei acțiuni de remediere standardizate prin sarcina permanentă admisibilă pe elementul de rețea care are o relevanță transfrontalieră asociat [„a flow deviation on a XNEC resulting from the application of a remedial action, normalised by the permanent eligibil loading (PAL) on the associated XNE”] sub 5 %. Cu toate acestea, ACER a explicat, fără a fi contrazisă cu privire la acest aspect, că, din cauza rețelei interconectate foarte buclate din regiunea CORE, nu era posibil să se stabilească, *ex ante*, dacă o acțiune de remediere ar depăși sau nu pragul menționat, din moment ce impactul său concret, la un moment dat, depindea de alte acțiuni de remediere activate în rețea și de fluxurile pe elementele de rețea.

81 Astfel, întemeindu-se pe această apreciere tehnică, mai întâi, camera de recurs a apreciat în mod corect, având în vedere criteriul juridic aplicabil, că toate acțiunile de remediere care erau, cel puțin uneori, în măsură să soluționeze o congestie privind elementele de rețea cu o tensiune mai mare sau egală cu 220 kV trebuiau coordonate prin procesul CROSA. În continuare, aceasta a confirmat în mod corect poziția ACER potrivit căreia metodologia de siguranță (ROSC) trebuia să prevadă coordonarea prin procesul CROSA a acțiunilor de remediere necesare pentru a soluționa o congestie fizică, indiferent de originea sa, privind toate elementele de rețea cu o

tensiune mai mare sau egală cu 220 kV. În sfârșit, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, camera de recurs a confirmat că soluția optimă pentru ansamblul rețelei interconectate din regiunea CORE nu putea fi găsită decât printre toate acțiunile de remediere activate asupra elementelor de rețea cu o tensiune mai mare sau egală cu 220 kV.

82 Prin urmare, fără a săvârși o eroare de drept și nici o eroare vădită de apreciere, camera de recurs a considerat că toate congestiile privind elementele de rețea cu o tensiune mai mare sau egală cu 220 kV trebuiau să fie gestionate în mod coordonat prin procesul CROSA, în conformitate cu metodologia de siguranță (ROSC).

83 În consecință, este necesar să se respingă critica reclamantei întemeiată pe încălcarea articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485.

Cu privire la încălcarea competențelor OTS-urilor care decurg din articolul 35 din Regulamentul 2019/943 și din articolul 40 din Directiva 2019/944

84 În ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia definiția elementelor de rețea și a acțiunilor de remediere reluată în metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu ar respecta articolul 35 alineatul (5) din Regulamentul 2019/943 și articolul 40 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2019/944, trebuie amintit că din analiza efectuată la punctele 52-82 de mai sus reiese că ACER a aplicat în mod corect criteriul juridic pertinent și nu a inclus în domeniul de aplicare al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate acțiuni de remediere care nu „necesitau” o gestionare în mod coordonat prin procesul CROSA.

85 Rezultă că, contrar celor susținute de reclamantă și astfel cum a constatat în mod întemeiat camera de recurs în decizia atacată, definirea domeniului de aplicare al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate respectă competențele OTS-urilor în materie de siguranță în funcționare a rețelelor lor, astfel cum sunt prevăzute la articolul 35 alineatul (5) din Regulamentul 2019/943 și la articolul 40 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2019/944.

86 În plus, în primul rând, trebuie să se constate că, contrar susținerilor reclamantei, nu toate elementele de rețea și nu toate acțiunile de remediere de care dispune aceasta sunt incluse, din oficiu, în metodologia de siguranță (ROSC) contestată. Pe de o parte, elementele de rețea cu o tensiune mai mică de 220 kV nu au fost incluse în aceasta, în conformitate cu articolul 5 alineatul 1 litera b) din metodologia de siguranță (ROSC) contestată. În plus, este posibil ca OTS-urile să excludă, fie în mod unilateral, fie în unanimitate, anumite elemente de rețea din domeniul de aplicare al metodologiei menționate, astfel cum sunt enumerate la articolul 7 alineatul 3 litera d) punctele i), ii) și iii) din aceasta din urmă. Pe de altă parte, metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu include anumite categorii de acțiuni de remediere menționate la articolul 22 din Regulamentul 2017/1485, în conformitate cu articolul 8 alineatul 2 din această metodologie. În plus, este posibil ca OTS-urile să excludă în unanimitate anumite acțiuni de remediere care nu au o relevanță transfrontalieră, în conformitate cu articolul 9 alineatul 2 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată.

87 În plus, este necesar să se arate că reclamanta nu a prezentat niciun element de probă care să permită să se concluzioneze că nu ar mai dispune de nicio acțiune de remediere pentru a asigura siguranța în funcționare a rețelei sale.

88 În al doilea rând, trebuie remarcat faptul că OTS-urile rămân singurele responsabile pentru activarea acțiunilor de remediere cu relevanță transfrontalieră pentru a asigura siguranța în funcționare a rețelelor lor.

89 Astfel, în ipoteza în care o acțiune de remediere recomandată ar putea determina situații de nerespectare a siguranței în funcționare a rețelei unui OTS, acesta din urmă poate respinge acțiunea menționată în etapa de coordonare în cadrul fiecărei iterații a procesului CROSA, în conformitate cu articolul 27 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată, precum și cu articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul 2019/943.

90 În mod similar, în cazul în care are loc o încălcare a siguranței în funcționare care nu a fost prevăzută de procesul CROSA, OTS-ul în cauză poate utiliza procedura rapidă pentru a activa, fără intervenția centrului regional și în strânsă coordonare cu OTS-urile afectate, o acțiune de remediere cu relevanță transfrontalieră pentru a asigura siguranța în funcționare a rețelei sale, în conformitate cu articolul 33 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată. În consecință, nimic nu permite să se prezume că coordonarea regională prezintă un risc pentru siguranța în funcționare.

91 Din cele de mai sus rezultă că trebuie respinsă critica reclamantei potrivit căreia aceasta s-ar afla în imposibilitatea de a asigura siguranța în funcționare a rețelei sale și, prin urmare, de a exercita competențele care îi sunt recunoscute la articolul 35 din Regulamentul 2019/943 și la articolul 40 din Directiva 2019/944.

92 Pentru aceleași motive, trebuie să se respingă de asemenea critica Republicii Polone potrivit căreia reclamanta s-ar afla în imposibilitatea de a asigura securitatea energetică a statului membru menționat, pentru motivul că metodologia de siguranță (ROSC) contestată ar limita catalogul de acțiuni de remediere aflate la dispoziția OTS-urilor și că reclamanta ar pierde instrumente importante pentru a-și exercita competențele, contrar principiului solidarității, astfel cum a fost interpretat de Curte în Hotărârea din 15 iulie 2021, Germania/Polonia (C-848/19 P, EU:C:2021:598).

93 Prin urmare, este necesar să se respingă critica reclamantei întemeiată pe încălcarea articolului 35 alineatul (5) din Regulamentul 2019/943 și a articolului 40 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2019/944.

– Cu privire la aplicarea eronată a articolului 16 din metodologia pentru analiză (CSAM)

94 Reclamanta susține de asemenea că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu este compatibilă cu articolul 16 din metodologia pentru analiză (CSAM).

95 În această privință, trebuie să se constate că, potrivit articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1485, metodologia de siguranță (ROSC) trebuie să fie efectiv coerentă cu metodologia pentru analiză (CSAM), adoptată în temeiul articolului 75 din Regulamentul 2017/1485.

96 Potrivit considerentului 3 al metodologiei pentru analiză (CSAM), aceasta din urmă cuprinde, printre altele, dispozițiile privind identificarea acțiunilor de remediere care trebuie coordonate între OTS-uri și privind facilitarea unei coordonări regionale eficiente a acțiunilor de remediere, în conformitate cu metodologia regională care va fi adoptată de OTS în temeiul articolului 76 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1485.

97 În plus, articolul 15 alineatul 3 din metodologia pentru analiză (CSAM) prevede că, în metodologia de siguranță (ROSC), OTS-urile ar trebui să adopte norme de procedură pentru stabilirea impactului transfrontalier al unei acțiuni de remediere care ar trebui să se bazeze pe abordările calitative sau cantitative, astfel cum sunt descrise la articolul 15 alineatele (4)-(6) din metodologia pentru analiză (CSAM).

98 În propunerea lor, OTS-urile au prevăzut astfel de proceduri pentru evaluarea impactului transfrontalier al acțiunilor lor potențiale de remediere, care ar fi stabilită în unanimitate de către OTS-uri pentru fiecare acțiune individuală de remediere. În documentul lor informal, ANR-urile din regiunea CORE au convenit de altfel asupra unei abordări calitative și cantitative, dar au recunoscut și că erau necesare clarificări suplimentare, întrucât propunerea OTS-urilor nu era finalizată în întregime sau suficient de detaliată.

99 Ulterior, ACER a estimat, pe baza unei aprecieri tehnice prezentate în considerentele 12 și 13 ale metodologiei de siguranță (ROSC) contestate, că orice acțiune de remediere care era, cel puțin uneori, în măsură să remedieze atingerile aduse limitelor de curent pe un element de rețea cu o tensiune mai mare sau egală cu 220 kV, și anume un element de rețea cu relevanță transfrontalieră, trebuia considerată ca având ea însăși o relevanță transfrontalieră, cu excepția cazului în care OTS-urile decideau altfel. În schimb, ACER a modificat abordarea calitativă și abordarea cantitativă pentru a le utiliza la identificarea OTS-urilor afectate de activarea unei acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră, în special în scopul procedurii de activare rapidă.

100 Or, trebuie observat că articolul 16 din metodologia pentru analiză (CSAM) prevede o procedură de elaborare a metodologiei de siguranță (ROSC) care impune OTS-urilor din regiunea CORE să elaboreze în comun o propunere privind metodologia de siguranță (ROSC), care să includă norme pentru stabilirea impactului transfrontalier al acțiunilor de remediere și al OTS-urilor afectate de aceste acțiuni de remediere în general.

101 Astfel, camerei de recurs nu i se poate reproșa că nu a asigurat respectarea acestei dispoziții, din moment ce procedura stabilită prin metodologia de siguranță (ROSC) contestată prevede criteriile pentru elaborarea de către OTS-uri a unei liste de elemente de rețea care au incidență transfrontalieră și pentru identificarea impactului transfrontalier al unei acțiuni potențiale de remediere și, pe de altă parte, că aceasta prevede de asemenea norme specifice privind excluderea elementelor de rețea, precum și acțiuni de remediere care nu au implicații transfrontaliere.

102 Prin urmare, este necesar să se respingă critica reclamantei întemeiată pe o incompatibilitate între domeniul de aplicare al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate și articolul 16 din metodologia pentru analiză (CSAM).

103 Rezultă din cele ce precedă că reclamanta nu a reușit să demonstreze că, prin faptul că nu a constatat, în decizia atacată, o încălcare a articolului 35 alineatul (5) din Regulamentul 2019/943 și a articolului 40 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2019/944, camera de recurs ar fi săvârșit o eroare de drept sau o eroare vădită de apreciere. În consecință, primul și al treilea motiv trebuie respinse.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a dispozițiilor care garantează posibilitatea de a utiliza modelul de dispecerizare centralizată pentru a gestiona congestiile interne sau pentru a îndeplini sarcini de echilibrare

104 În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta, susținută de Republica Polonă, susține că metodologia de siguranță (ROSC) contestată afectează posibilitatea OTS-urilor de a utiliza modelul de dispecerizare centralizată și în special procesul integrat de planificare ce figurează în acest model, dat fiind că, din moment ce este activată o acțiune de remediere cu relevanță transfrontalieră, nu mai este posibil ca acestea să aibă acces la resursele de producție în cauză și să modifice singure instrucțiunile de producție. Or, potrivit reclamantei, procesul integrat de planificare desfășurat în cadrul dispecerizării centralizate este un proces continuu care începe înainte de procesul CROSA și care este reînnoit în mod regulat în timp real, întrucât este adeseori reînnoit de peste cincizeci de ori pe zi, în timp ce există doar o iterație pentru ziua următoare și trei iterații intrazilnice în procesul CROSA. Prin faptul că a refuzat să admită o astfel de atingere, camera de recurs a săvârșit o eroare de drept și a interpretat în mod eronat articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul 2017/1485 și articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul 2019/943.

105 Reclamanta susține în esență că, din cauza domeniului său de aplicare larg, metodologia de siguranță (ROSC) contestată împiedică utilizarea modelului de dispecerizare centralizată, nepermițându-i să gestioneze ea însăși, în Polonia, congestiile, pe de o parte, precum și echilibrarea, pe de altă parte, astfel încât ea nu ar putea asigura siguranța în funcționare a rețelei sale. În această privință, reclamanta explică faptul că, în modelul de dispecerizare centralizată, ea îndeplinește sarcinile de echilibrare împreună cu gestionarea congestiilor într-un proces integrat, în timp ce în modelul de dispecerizare centralizată cele două procese sunt efectuate separat.

106 ACER contestă argumentele reclamantei, precum și pe cele ale Republicii Polone și solicită respingerea acestui motiv.

107 În acest cadru, ACER contestă admisibilitatea celui de al patrulea motiv, pentru motivul că s-ar întemeia pe argumente deja formulate în mod identic în fața camerei de recurs.

108 Cu titlu introductiv, în ceea ce privește admisibilitatea celui de al patrulea motiv, trebuie amintit că reclamanta are dreptul să conteste în fața Tribunalului raționamentul urmat de camera de recurs în decizia atacată, întemeindu-se, în cazul în care consideră necesar, pe critici deja invocate în fața acestei camere (a se vedea punctul 41 de mai sus). În speță, la punctul 600 din decizia atacată, camera de recurs a considerat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu afecta posibilitatea OTS-urilor de a utiliza mecanismul modelului de dispecerizare centralizată. De asemenea, din cuprinsul punctului 609 al deciziei atacate reiese că aceeași cameră a concluzionat printre altele că restricțiile care decurg din procesul CROSA nu aduceau atingere responsabilităților OTS-urilor care decurg din articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul 2017/1485, întemeindu-se pe un raționament dezvoltat la punctele 583-608 ale aceleiași decizii. Rezultă că argumentele reclamantei prin care urmărește să repună în discuție aceste considerații pe care s-a întemeiat camera de recurs în decizia atacată sunt admisibile.

109 În ceea ce privește temeinicia celui de al patrulea motiv, trebuie precizat că, potrivit articolului 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul 2017/1485, autoritățile competente „[respectă] responsabilitatea atribuită OTS relevant, în scopul asigurării siguranței în funcționare a sistemului, inclusiv în conformitate cu legislația națională”. În ceea ce privește articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul 2019/943, acesta vizează responsabilitatea OTS-urilor pentru

dispecerizarea instalațiilor de producere a energiei electrice și consumul dispecerizabil, prevăzând că respectiva dispecerizare și respectivul consum trebuie să fie nediscriminatorii, transparente și, cu excepția cazului în care se prevede altfel la alineatele (2)-(6) ale articolului menționat, bazate pe piață.

110 Această responsabilitate a OTS-urilor poate fi pusă în aplicare prin utilizarea modelului de dispecerizare centralizată, definit la articolul 2 punctul 18 din Regulamentul (UE) 2017/2195 al Comisiei din 23 noiembrie 2017 de stabilire a unei linii directoare privind echilibrarea sistemului de energie electrică (JO 2017, L 312, p. 6) ca fiind „un model de programare și de dispecerizare prin care programele de producere și de consum, precum și dispecerizarea instalațiilor de producere a energiei electrice și a locurilor de consum, cu referire la instalațiile dispecerizabile, sunt determinate de un OTS în cadrul procesului integrat de planificare”.

111 De la bun început, este necesar să se arate că nici articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul 2017/1485, nici articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul 2019/943 nu presupun ca metodologia de siguranță (ROSC), adoptată în temeiul articolului 76 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1485, să fie lipsită de impact asupra activităților OTS-urilor, ceea ce include utilizarea modelului de dispecerizare centralizată prevăzută de dispozițiile menționate. Cu toate acestea, interpretarea acestei dispoziții nu poate conduce la eludarea responsabilității exprese a OTS-urilor de a asigura siguranța în funcționare a rețelelor lor, astfel cum este prevăzută în special la articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul 2017/1485.

112 Prin urmare, este necesar să se examineze dacă metodologia de siguranță (ROSC) contestată are drept consecință, astfel cum pretinde reclamanta, privarea acesteia din urmă de posibilitatea de a utiliza modelul de dispecerizare centralizată pentru gestionarea congestiilor interne și pentru îndeplinirea sarcinilor de echilibrare, aducând astfel atingere responsabilității sale de a asigura siguranța rețelei sale.

Cu privire la încălcarea dispozițiilor care garantează posibilitatea de a utiliza modelul de dispecerizare centralizată pentru gestionarea congestiilor în modelul individual de rețea

113 În ceea ce privește, în primul rând, gestionarea congestiilor interne, reclamanta susține în esență că iterațiile mai puțin frecvente ale procesului CROSA constituie un obstacol în calea iterațiilor mai frecvente ale procesului integrat de planificare, în sensul articolului 2 punctul 19 din Regulamentul 2017/2195, întrucât nicio nouă modificare a programelor de producție sau de consum nu este posibilă după iterația pentru ziua următoare a procesului CROSA, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2) din metodologia de siguranță (ROSC) contestată.

114 În această privință, este necesar să se respingă de la bun început critica reclamantei potrivit căreia, pe de o parte, există numai o iterație pentru ziua următoare a procesului CROSA și, pe de altă parte, acțiunile de remediere cu relevanță transfrontalieră pot fi aplicate numai înaintea procesului CROSA pe o zi, în timp ce procesul integrat de planificare este, potrivit reclamantei, operat de mai mult de 50 de ori pe zi.

115 Astfel, în conformitate cu articolul 31 alineatul 1 din metodologia de siguranță (ROSC), acțiunile de remediere cu relevanță transfrontalieră sunt activate aproape în timp real, și nu înainte de intervalul de timp pentru ziua următoare din procesul CROSA, care începe la ora 18 în ziua precedentă celei a livrării.

116 În ceea ce privește, în al doilea rând, critica reclamantei potrivit căreia condițiile rețelei se pot schimba foarte rapid, ceea ce s-ar putea soluționa în mod eficient prin procesul integrat de planificare, trebuie să se constate că procesul CROSA prevede garanții suficiente pentru a asigura respectarea de către OTS-uri a obligației de a asigura siguranța în funcționare a rețelei lor.

117 Astfel, *primo*, la articolul 27 alineatul (2) litera (a) din metodologia de siguranță (ROSC) contestată se prevede că, în cazul în care activarea unei acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră conduce la o situație de nerespectare a siguranței în funcționare, OTS-ul afectat și OTS-ul responsabil de activarea acțiunii de remediere pot respinge acțiunea respectivă. Aceeași posibilitate este prevăzută la articolul 27 alineatul (2) litera (b) din metodologia menționată, în cazul în care această acțiune nu mai este disponibilă, cu alte cuvinte nu mai poate fi pusă în aplicare.

118 *Secundo*, articolul 33 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată prevede o procedură de activare rapidă pentru a remedia situațiile de nerespectare a siguranței în funcționare identificate între două iterații ale procesului CROSA, fără a putea aștepta următorul termen, precum și pentru situațiile de nerespectare a siguranței în funcționare care sunt detectate după cel mai recent proces CROSA.

119 Procedura de activare rapidă constituie, prin urmare, o procedură subsidiară, în afara procesului CROSA, care prevede coordonarea mai restrânsă numai între OTS-urile afectate de acțiunile de remediere care trebuie activate pentru a remedia noi situații de nerespectare a siguranței în funcționare care nu au putut fi soluționate prin procesul CROSA. Această procedură permite OTS-urilor să asigure în mod unilateral siguranța în funcționare a rețelei lor, în cazul în care procesul CROSA nu ar fi în măsură să identifice o situație de nerespectare a acesteia.

120 Având în vedere ceea ce precedă, trebuie de asemenea să se respingă motivul invocat de Republica Polonă potrivit căruia aplicarea procesului CROSA pentru rețelele cu un model de dispecerizare centralizată ar genera informații eronate cu privire la acțiunile de remediere care ar trebui aplicate, având în vedere că acest proces nu ar dispune de ultimele informații cu privire la starea rețelei. Astfel, chiar presupunând că procesul CROSA ar fi ineficient, ceea ce nu a fost dovedit de Republica Polonă, aceasta din urmă nu a demonstrat că garanțiile menționate la punctele 116-118 de mai sus nu ar fi adecvate pentru a permite OTS-urilor să asigure siguranța în funcționare a rețelei lor atunci când procesul CROSA nu ar fi în măsură să identifice o situație de nerespectare a siguranței în funcționare și să recomande o soluție coordonată.

121 Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că camera de recurs nu a săvârșit nicio eroare de drept atunci când a constatat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu priva reclamanta de posibilitatea de a gestiona congestiile în modelul de dispecerizare centralizată, astfel încât camera de recurs nu a încălcat nici articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul 2017/1485, nici articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul 2019/943.

Cu privire la încălcarea dispozițiilor care garantează posibilitatea de a utiliza modelul de dispecerizare centralizată pentru a îndeplini sarcini de echilibrare

122 Reclamanta reproșează de asemenea camerei de recurs că, în decizia atacată, a confirmat metodologia de siguranță (ROSC) contestată, deși aceasta ar împiedica-o să îndeplinească sarcinile de echilibrare.

123 Cu toate acestea, astfel cum susține în mod întemeiat ACER, reclamanta poate modifica programul de producție al unei unități în scopul echilibrării, chiar dacă această unitate este vizată de o acțiune de remediere cu relevanță transfrontalieră, până în momentul în care această acțiune de remediere este activată cu privire la unitatea respectivă.

124 Desigur, din articolul 21 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1485 reiese în esență că un OTS nu poate „concepe, elabor[a] și activ[a]” acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră în mod necoordonat sau chiar în afara procesului CROSA. De asemenea, din articolul 35 alineatul (4) din Regulamentul 2015/1222 reiese că OTS-urile nu pot „să ia măsuri unilaterale sau necoordonate” de remediere cu relevanță transfrontalieră.

125 Cu toate acestea, interdicția de a întreprinde noi acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră după ultima iterație a procesului CROSA se aplică măsurilor de gestionare a congestiei fără a afecta măsurile luate în scopul echilibrării.

126 Astfel, după cum susține în mod întemeiat ACER, chiar și după scadența procesului CROSA, procesul integrat de planificare poate continua și modifica programele de producție și de consum ale unităților de producție, în măsura în care aceste modificări vizează echilibrarea. În această privință, în ședință, reclamanta a admis că, deși era dificil să se distingă măsurile de redispecerizare luate în scopul gestionării congestiilor de cele luate în scopul echilibrării, o astfel de distincție nu era totuși imposibilă.

127 În plus, deși este adevărat că, din cauza indisponibilității unităților de producție cu privire la care sunt activate acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră în conformitate cu rezultatele procesului CROSA, reclamanta dispune de mai puține resurse decât anterior pentru a-și îndeplini sarcinile de echilibrare, numai această constatare nu poate fi suficientă pentru a fundamenta o încălcare a articolului 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul 2017/1485, precum și a articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul 2019/943.

128 În această privință, pe de o parte, trebuie amintit că este inerent logicii de coordonare regională faptul că OTS-urile nu pot dispune în mod liber de toate resursele lor, în măsura în care au o relevanță transfrontalieră.

129 Pe de altă parte, trebuie subliniat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată prevede mai multe garanții specifice privind echilibrarea. În special, metodologia menționată prevede, la articolul 25, că procesul CROSA trebuie să asigure că acțiunile de remediere cu relevanță transfrontalieră optimizat nu creează dezechilibre energetice. În plus, astfel cum susține în mod întemeiat ACER, în conformitate cu articolul 31 alineatul 2 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată, un OTS poate solicita, în cadrul procesului de activare rapidă, reevaluarea acțiunii de remediere cu relevanță transfrontalieră dispuse dacă, în urma modificărilor instrucțiunilor care rezultă din procesul integrat de planificare, nu mai este necesar să se activeze această acțiune.

130 În consecință, nu se poate reproșa camerei de recurs că a încălcat competențele OTS-urilor referitoare la utilizarea modelului de dispecerizare centralizată pentru a asigura siguranța în funcționare și echilibrarea, astfel cum sunt prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul 2017/1485, precum și la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul 2019/943.

131 Celelalte critici invocate de reclamantă în susținerea celui de al patrulea motiv nu permit infirmarea acestei concluzii.

132 În ceea ce privește, în primul rând, critica reclamantei întemeiată pe faptul că, prin confirmarea metodologiei de siguranță (ROSC) contestate și a procesului CROSA, camera de recurs ar fi admis o ingerință nelegală în competența sa de a îndeplini sarcini de echilibrare, pe de o parte, trebuie să se constate că reclamanta nu a demonstrat în ce mod paradigma denumită „a plăcii de cupru” din modelul zonal de piață, care este utilizată în procesul de calculare a capacității și pe care o invocă, ar fi relevantă pentru aprecierea legalității metodologiei de siguranță (ROSC) contestate. Astfel, reclamanta explică faptul că modelul zonal de piață aplicat în Europa se bazează pe paradigma plăcii de cupru și precizează că aceasta înseamnă că, din perspectiva pieței angro, nu există nicio restricție privind activitățile comerciale în cadrul zonei de ofertare, cu alte cuvinte, nu există nicio restricție privind schimburile dintre echipamentele de producție și de încărcare localizate în aceeași zonă de ofertare, iar schimburile dintre zonele de ofertare sunt limitate de disponibilitatea capacităților de transport al energiei electrice între zone. Or, trebuie să se constate că reclamanta nu explică deloc în ce mod faptul că modelul zonal de piață aplicat în Europa se bazează pe această paradigmă ar avea drept consecință împiedicarea utilizării unităților de producție pentru sarcini de echilibrare atunci când o acțiune de remediere cu relevanță transfrontalieră ar fi activată cu privire la aceste unități.

133 Pe de altă parte, camerei de recurs nu i se poate reproșa că a confirmat, în decizia atacată, că centrele regionale puteau participa la exploatarea în timp real a sistemului electroenergetic, conform considerentului (55) al Regulamentului 2019/943. Astfel, din funcționarea procesului CROSA reiese că centrele regionale se limitează să recomande o acțiune coordonată de remediere, în timp ce OTS-urile rămân ultimele responsabile de activarea acestei acțiuni în timp real, după cum reiese din articolul 42 alineatul (2) din Regulamentul 2019/943, precum și din articolul 78 alineatul (4) din Regulamentul 2017/1485.

134 În ceea ce privește, în al doilea rând, critica reclamantei întemeiată pe o pretinsă discriminare între OTS-urile care își desfășoară activitatea potrivit modelului de dispecerizare centralizată și cele care își desfășoară activitatea potrivit modelului de dispecerizare descentralizată, aceasta nu a fost invocată nici în fața camerei de recurs, nici în cererea introductivă în fața Tribunalului, ci numai în replică. Or, în temeiul articolului 84 din Regulamentul de procedură, pe parcursul procesului, invocarea de motive noi pe parcursul procesului este interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive se bazează pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii, ceea ce reclamanta nu a susținut. În consecință, această critică este tardivă și, prin urmare, inadmisibilă.

135 În orice caz, este necesar să se constate că reclamanta nu a demonstrat modul în care tratamentul identic al modelelor de dispecerizare centralizată și descentralizată ar încălca principiul egalității de tratament.

136 Astfel, reclamanta nu contestă că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu face nicio distincție între aceste două modele și, prin urmare, că sunt tratate în același mod.

137 În cadrul prezentei proceduri, ACER a explicat de altfel, fără a fi contrazisă de reclamantă, că restricțiile care decurg din metodologia de siguranță (ROSC) contestată se aplicau în principiu în același mod modelelor de dispecerizare centralizată și descentralizată, întrucât ele afectau nu numai gestionarea congestiei, ci și alte procese de gestionare a rețelei. În acest cadru, ACER a precizat că OTS-urile care își desfășoară activitatea potrivit unui model de dispecerizare descentralizată trebuiau să țină seama de asemenea de aceste restricții, de exemplu în ceea ce privește achiziționarea capacităților de echilibrare. Astfel, o capacitate de echilibrare utilizată ca acțiune de remediere cu relevanță transfrontalieră nu mai este disponibilă în totalitate în scopul

echilibrării nici pentru OTS-urile care își desfășoară activitatea în conformitate cu modelul de dispecerizare descentralizată, nici pentru cele care își desfășoară activitatea în conformitate cu modelul de dispecerizare centralizată, fără discriminare. În plus, ACER susține că aceste două modele urmăresc aceleași obiective, ceea ce reclamanta nu contestă.

138 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, principiul general al nediscriminării sau al egalității impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (a se vedea Hotărârea din 16 decembrie 2008, Arcelor Atlantique și Lorraine și alții, C-127/07, EU:C:2008:728, punctul 23 și jurisprudența citată).

139 Rezultă că, în speță, pentru a dovedi o discriminare, reclamanta ar fi trebuit să demonstreze că metodologia de siguranță (ROSC) contestată avea un impact diferit asupra gestionării unuia dintre aceste două modele în raport cu celălalt, ceea ce a omis să facă.

140 Rezultă din cele ce precedă că reclamanta nu a reușit să demonstreze că, prin faptul că nu a constatat, în decizia atacată, o încălcare a dispozițiilor care garantează OTS-urilor posibilitatea de a utiliza modelul de dispecerizare centralizată pentru a gestiona congestiile interne sau pentru a îndeplini sarcini de echilibrare, camera de recurs ar fi săvârșit o eroare de drept. În consecință, al patrulea motiv trebuie înlăturat.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de camera de recurs atunci când a concluzionat că metodologia de siguranță (ROSC) prevedea norme echitabile în materie de schimburi transfrontaliere de energie electrică și introducea stimulente adecvate pentru gestionarea congestiilor și investiții eficace pentru acțiuni de remediere legate de echipamente, precum transformatoarele defazor de reglaj

141 Reclamanta susține că camera de recurs a ACER a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a confirmat interpretarea dată de ACER articolului 1 litera (c) din Regulamentul 2019/943 și articolului 4 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul 2017/1485, potrivit căreia metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu omisese, pe de o parte, să stabilească norme echitabile pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și, pe de altă parte, să instituie stimulente adecvate, referitoare la gestionarea congestiilor și la investiții, pentru acțiuni de remediere legate de echipamente, precum transformatoarele defazor de reglaj, care permit soluționarea unei congestii prin „forțarea” trecerii energiei electrice de la o linie electrică saturată la o linie electrică mai puțin utilizată.

142 În această privință, reclamanta arată că, după lansarea procesului CROSA vizat de metodologia de siguranță (ROSC) contestată, OTS-urile nu mai pot aplica în mod individual acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră care sunt la dispoziția lor din cauza investițiilor pe care le-au realizat în anumite echipamente precum transformatoarele defazor de reglaj. Metodologia contestată ar limita astfel posibilitatea OTS-urilor de a recurge în mod individual la acțiuni de remediere necostisitoare la nivel local.

143 Reclamanta amintește că acțiunile de remediere alese pentru a reduce congestia cu privire la anumite elemente de rețea în temeiul procesului CROSA pot fi diferite de acțiunile de remediere care privesc numai o congestie locală sau acțiuni locale de remediere, ceea ce creează dificultăți atunci când se produc mai multe congestii simultane și interdependente în diferite părți ale aceleiași regiuni. Existența acestor congestii simultane ar fi și mai problematică atunci când s-ar utiliza transformatoare defazor de reglaj instalate pentru a reduce congestia pe un element de

rețea, întrucât acestea ar putea, în cadrul unei acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră, să trebuiască să fie utilizate invers și, potrivit reclamantei, contraintuitiv, pentru a crește fluxul pe elementele congestionate în scopul reducerii unei congestii transfrontaliere.

144 În plus, un OTS ar putea, în cadrul unei acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră, să fie constrâns să aplice o soluție regională care combină măsuri care utilizează transformatoare defazor de reglaj și măsuri de redispecerizare, ceea ce ar genera, pentru el, costuri de redispecerizare, deși ar fi putut utiliza, gratuit, un transformator defazor de reglaj în care investise în prealabil pentru a soluționa o congestie cu privire la elementele sale de rețea. Or, potrivit reclamantei, nicio dispoziție a dreptului Uniunii nu obligă OTS-urile să acționeze în interesul altor operatori stabiliți în alte state membre.

145 Reclamanta concluzionează că, pe lângă faptul că încalcă articolul 1 litera (c) din Regulamentul 2019/943 și articolul 4 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul 2017/1485, decizia atacată, care confirmă metodologia de siguranță (ROSC) contestată, este de asemenea contrară articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul 2019/942 coroborat cu articolul 19 din Regulamentul 2019/943, în măsura în care Decizia nr. 33/2020 nu ar contribui la o aplicare coerentă, eficientă și efectivă a dreptului Uniunii, ci ar complica sau chiar ar anula eforturile de a se conforma articolului 19 din Regulamentul 2019/943 în ceea ce privește alocarea veniturilor provenite din congestii către investiții care permit reducerea congestionării interconexiunilor.

146 ACER contestă argumentele reclamantei și solicită respingerea acestui motiv.

147 În acest cadru, ACER contestă admisibilitatea celui de al cincilea motiv, întrucât ar viza metodologia de siguranță (ROSC) contestată stabilită prin Decizia nr. 33/2020, iar nu decizia atacată.

148 Cu titlu introductiv, în ceea ce privește admisibilitatea celui de al cincilea motiv, mai întâi, trebuie arătat că reclamanta reproșează camerei de recurs că, în decizia atacată, a săvârșit o eroare de drept atunci când a confirmat interpretarea articolului 1 litera (c) din Regulamentul 2019/943 și a articolului 4 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul 2017/1485 efectuată de ACER în Decizia nr. 33/2020. În continuare, este necesar să se constate că, în cererea introductivă, reclamanta contestă în mod expres, în susținerea celui de al cincilea motiv, anumite puncte specifice din decizia atacată. În sfârșit, este necesar să se observe că, la punctele 643-651 din decizia atacată, camera de recurs a explicat motivele pentru care a considerat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu încălca articolul 1 litera (c) din Regulamentul 2019/943, nici articolul 4 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul 2017/1485, în special pentru că nu avea drept consecință descurajarea investițiilor realizate de OTS-uri în anumite echipamente precum transformatoarele defazor de reglaj. Rezultă că, contrar susținerilor ACER, prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta repune în discuție decizia atacată, iar nu Decizia nr. 33/2020. În consecință, motivul este admisibil.

149 În ceea ce privește temeinicia celui de al cincilea motiv, pe de o parte, trebuie precizat că articolul 1 litera (c) din Regulamentul 2019/943 fixează obiectivul de a stabili norme echitabile în materia schimburilor transfrontaliere de energie electrică și că articolul 4 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul 2017/1485 urmărește promovarea coordonării operării rețelei și a planificării operaționale.

150 În ceea ce privește articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul 2019/942, acesta stabilește pentru ACER obiectivul, printre altele, de a contribui la aplicarea consecventă, eficientă și efectivă a dreptului Uniunii în vederea realizării obiectivelor acesteia din urmă în materie de climă și energie. În ceea ce privește articolul 19 din Regulamentul 2019/943, acesta reglementează în esență alocarea veniturilor care rezultă din alocarea capacității de schimb între zone și prevede la alineatul (2) litera (b) că procedura de alocare a veniturilor menționate urmărește printre altele „acoperirea costurilor generate de investițiile în rețea relevante pentru reducerea congestionării capacităților de interconexiune”.

151 Pe de altă parte, trebuie să se constate că metodologia de siguranță (ROSC) contestată poate avea drept consecință limitarea posibilității OTS-urilor de a recurge în mod individual la acțiuni de remediere necostisitoare la nivel local, în special în cazul unor congestii simultane și interdependente în diferite părți ale regiunii CORE, ceea ce ACER nu contestă. Cu toate acestea, astfel cum a reamintit ACER, procesul CROSA nu poate modifica configurația unui transformator defazor de reglaj decât pentru a rezolva congestiile identificate în modelul comun de rețea și nu este menit să creeze noi congestii sau să creeze din nou congestii din trecut, în conformitate cu articolul 23 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată. În plus, congestiile „ocazionate” de aplicarea acțiunilor de remediere recomandate prin procesul CROSA, de exemplu modificarea parametrilor unui transformator defazor de reglaj, sunt de asemenea rezolvate prin procesul CROSA, astfel încât costurile redispecerizării care a fost necesară pentru rezolvarea acestor congestii sunt atribuite elementelor de rețea congestionate în modelul comun de rețea.

152 În plus, este necesar să se arate că, în înscrisurile sale, ACER a recunoscut că procesul CROSA putea determina, pentru un OTS, anumite costuri de redispecerizare pentru soluționarea congestiilor „ocazionate”, în special prin modificarea configurației transformatoarelor defazor de reglaj recomandată de procesul CROSA, atunci când o soluție optimă la nivelul regiunii CORE impunea atât modificarea configurației transformatoarelor defazor de reglaj, cât și acțiuni de remediere costisitoare, precum redispecerizarea. Prin urmare, reclamanta susține în mod întemeiat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată poate genera costuri suplimentare pentru anumite OTS-uri, precum reclamanta, care au investit deja în echipamente precum transformatoare defazor de reglaj.

153 Prin urmare, este necesar să se examineze dacă costurile suplimentare pe care le poate genera, în anumite cazuri, metodologia de siguranță (ROSC) contestată pentru OTS-uri care au investit deja în echipamente precum transformatoare defazor de reglaj ar evidenția caracterul inechitabil al normelor stabilite prin această metodologie și ar avea drept consecință descurajarea OTS-urilor de a investi în aceste echipamente, așa cum pretinde reclamanta, astfel încât ar încălca articolul 1 litera (c) din Regulamentul 2019/943, articolul 4 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul 2017/1485, precum și articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul 2019/942 coroborat cu articolul 19 din Regulamentul 2019/943.

154 În ceea ce privește caracterul pretins inechitabil al normelor stabilite prin metodologia de siguranță (ROSC) contestată, este necesar să se constate că costurile care apar ca urmare a aplicării soluției regionale selectate prin procesul CROSA sunt inerente coordonării regionale și constituie o emanație concretă a principiului solidarității energetice.

155 Astfel cum a amintit Curtea la punctul 73 din Hotărârea din 15 iulie 2021, Germania/Polonia (C-848/19 P, EU:C:2021:598), aplicarea principiului solidarității energetice nu înseamnă că politica Uniunii în materie de energie nu trebuie în niciun caz să aibă efecte negative asupra intereselor particulare ale unui stat membru în acest domeniu. Cu toate acestea, instituțiile

Uniunii și statele membre sunt obligate să țină seama, în cadrul punerii în aplicare a acestei politici, de interesele atât ale Uniunii, cât și ale diferitelor state membre susceptibile să fie vizate și să evalueze comparativ aceste interese în caz de conflict.

156 În această privință, trebuie subliniat că tocmai costurile care apar ca urmare a aplicării soluției regionale vor fi repartizate între OTS-uri în funcție de contribuția lor la congestie, în conformitate cu metodologia privind partajarea costurilor adoptată în temeiul articolului 74 din Regulamentul 2015/1222. În plus, trebuie subliniat că unul dintre obiectivele procesului CROSA este de a rezolva aceste congestii și alte situații de nerespectare a siguranței în funcționare cu cel mai bun raport cost-eficacitate la nivel regional.

157 Pe de altă parte, trebuie să se țină seama de faptul că articolul 35 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată prevede o monitorizare, pe baza căreia, dacă s-ar stabili că, în cadrul procesului CROSA, același OSA ar fi afectat în mod regulat sau sistematic de costuri mai ridicate, o modificare a acestei metodologii ar putea fi justificată, în temeiul articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul 2017/1485.

158 În consecință, este necesar să se constate că simplul fapt că un OTS poate suporta costuri mai ridicate ca urmare a coordonării regionale nu poate însemna că normele stabilite prin metodologia de siguranță (ROSC) contestată ar fi inechitabile și, pentru acest motiv, că această metodologie ar încălca articolul 1 litera (c) din Regulamentul 2019/943 sau că ar fi inapte să promoveze coordonarea regională, în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul 2017/1485.

159 În ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia metodologia de siguranță (ROSC) contestată ar descuraja OTS-urile să investească în echipamente precum transformatoare defazor de reglaj, aceasta nu a furnizat nicio informație concretă cu privire la impactul economic al atribuirii costurilor de redispecerizare de natură să demonstreze existența, din cauza acestei metodologii, a unui veritabil obstacol în calea investițiilor în aceste echipamente.

160 Or, astfel cum a subliniat ACER fără a fi contrazisă de reclamantă, un OTS poate beneficia întotdeauna de investiția pe care a realizat-o într-un echipament precum un transformator defazor de reglaj, cu condiția ca acest echipament să reducă costurile pe care trebuie să le suporte pentru a rezolva congestiile în modelul său individual de rețea înainte de începerea procesului CROSA.

161 În măsura în care în speță nu s-a demonstrat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată ar descuraja OTS-urile să investească în echipamente precum transformatoare defazor de reglaj, critica reclamantei întemeiată pe încălcarea articolului 1 litera (c) din Regulamentul 2019/943, a articolului 4 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul 2017/1485, precum și a articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul 2019/942 coroborat cu articolul 19 din Regulamentul 2019/943 trebuie respinsă.

162 Din cele ce precedă rezultă că reclamanta nu a reușit să demonstreze că, prin faptul că a concluzionat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată prevedea norme echitabile în materie de schimburi transfrontaliere de energie electrică și introducea stimulente adecvate pentru gestionarea congestiilor și investiții eficace pentru acțiuni de remediere legate de echipamente, precum transformatoarele defazor de reglaj, camera de recurs ar fi săvârșit o eroare de drept. În consecință, al cincilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 76 și 77 din Regulamentul 2017/1485 coroborate cu articolul 25 și cu articolul 4 alineatul (1) literele (d) și (h) și alineatul (2) litera (e) din acest regulament, care garantează respectarea limitelor siguranței în funcționare, în special a celor de tensiune, la nivel local și regional

163 Reclamanta susține că camera de recurs a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a constatat că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu împiedica respectarea de către OTS-uri a limitelor de siguranță în funcționare, în special a celor de tensiune. Prin urmare, camera de recurs ar fi considerat în mod eronat că metodologia menționată nu era contrară articolelor 76 și 77 din Regulamentul 2017/1485, referitoare la propunerea care trebuia prezentată de OTS-uri pentru coordonarea regională a siguranței în funcționare și, respectiv, referitor la dispozițiile comune privind organizarea coordonării regionale a siguranței în funcționare pe care trebuie să o conțină această propunere, articolele menționate trebuind să fie coroborate, în primul rând, cu articolul 25 din Regulamentul 2017/1485, care se referă la limitele de siguranță în funcționare pe care trebuie să le stabilească fiecare OTS, în al doilea rând, cu articolul 4 alineatul (1) literele (d) și (h) din regulamentul menționat, care prevede, printre obiectivele sale, pe de o parte, asigurarea condițiilor pentru menținerea siguranței în funcționare în întreaga Uniune și, pe de altă parte, contribuția la funcționarea eficientă și la dezvoltarea sistemului de transport al energiei electrice și al sectorului energiei electrice din Uniune și, în al treilea rând, cu articolul 4 alineatul (2) litera (e) din același regulament, potrivit căruia statele membre, autoritățile competente și operatorii de sistem trebuie să respecte responsabilitatea atribuită OTS-ului relevant în scopul asigurării siguranței în funcționare a sistemului, inclusiv în conformitate cu legislația națională.

164 În această privință, reclamanta susține în esență că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu oferă OTS-urilor posibilitatea de a utiliza acțiuni de remediere suficiente pentru a gestiona tensiunea la nivel local, nici centrelor regionale posibilitatea de a gestiona tensiunea la nivel regional.

165 ACER contestă argumentele reclamantei și solicită respingerea acestui motiv.

166 În special, aceasta contestă admisibilitatea celui de al șaselea motiv întrucât acesta ar fi replica exactă a unui motiv deja formulat de reclamantă în fața camerei de recurs.

167 Cu titlu introductiv, în ceea ce privește admisibilitatea celui de al șaselea motiv, trebuie amintit că reclamanta are dreptul să conteste în fața Tribunalului raționamentul urmat de camera de recurs în decizia atacată, întemeindu-se, în cazul în care consideră necesar, pe critici deja invocate în fața acestei camere (a se vedea punctul 41 de mai sus). În speță, la punctele 677-690 din decizia atacată, camera de recurs a prezentat motivele pentru care considera că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu împiedica respectarea de către OTS-uri a limitelor de siguranță în funcționare, în special cele de tensiune, și, prin urmare, că metodologia menționată nu era contrară articolelor 76 și 77 din Regulamentul 2017/1485 coroborate cu articolul 25 și cu articolul 4 alineatul (1) literele (d) și (h) și alineatul (2) litera (e) din regulamentul menționat.

168 Rezultă că criticile reclamantei prin care urmărește să repună în discuție aceste considerații la care a ajuns camera de recurs în decizia atacată sunt admisibile.

Cu privire la încălcarea dispozițiilor care garantează respectarea limitelor de tensiune la nivel local

169 Cu titlu introductiv, trebuie subliniat că, astfel cum susține în mod întemeiat reclamanta, atât OTS-urile, cât și centrele regionale sunt obligate să respecte limitele de tensiune. Astfel, această obligație decurge, în ceea ce privește OTS-urile, din articolul 27 alineatul (1) și din articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1485 și, în ceea ce privește centrele regionale, din articolul 78 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul 2017/1485, care impune acestor centre să efectueze procesul CROSA pe baza limitelor de siguranță în funcționare, astfel cum sunt precizate de OTS-uri în conformitate cu articolul 25 din regulamentul menționat coroborat cu articolul 72 din același regulament.

170 De asemenea, trebuie remarcat faptul că metodologia de siguranță (ROSC) contestată prevede că acțiunile de remediere cu relevanță transfrontalieră, care sunt coordonate de centrele regionale, vizează reducerea fluxurilor pe elementele de rețea cu relevanță transfrontalieră. Rezultă că această metodologie este axată pe soluționarea situațiilor de nerespectare a siguranței în funcționare sub forma unor probleme privind limita de curent, în timp ce OTS-urile rămân principalii responsabili pentru asigurarea respectării limitelor de tensiune.

171 Această repartizare a obligațiilor între centrele regionale și OTS-uri rezultă din propunerea OTS-urilor. Astfel, de la pagina 5 din nota explicativă a OTS-urilor (a se vedea punctul 7 de mai sus) reiese că acestea din urmă au considerat că celelalte situații de nerespectare a siguranței în funcționare, precum limitele de tensiune și limitele pentru curentul de scurtcircuit vizate la articolul 25 din Regulamentul 2017/1485, puteau fi atenuate mai bine la nivel local.

172 În această privință, reclamanta susține în esență că acțiunile de remediere cu relevanță transfrontalieră care fac obiectul metodologiei de siguranță (ROSC) contestate, pe de o parte, și acțiunile de remediere pentru a asigura respectarea limitelor de tensiune la nivel local, pe de altă parte, pot intra în conflict, întrucât primele vizează reducerea fluxurilor, în timp ce celelalte pot necesita creșterea lor. Reclamanta adaugă că acest „conflict” nu a fost luat în considerare în mod suficient de metodologia de siguranță (ROSC) contestată.

173 Or, metodologia de siguranță (ROSC) contestată prevede mai multe garanții, în procesul CROSA, care urmăresc tocmai să asigure respectarea limitelor de tensiune prin acțiunile de remediere cu relevanță transfrontalieră adoptate în urma acestui proces.

174 În primul rând, în conformitate cu articolul 22 alineatul (4) din metodologia de siguranță (ROSC) contestată, pentru a remedia încălcările limitelor de siguranță în funcționare, cum ar fi depășirile limitelor de tensiune, de curent de scurtcircuit sau de stabilitate, se prevede că fiecare OTS din regiunea CORE trebuie să efectueze o evaluare locală și o analiză a siguranței în funcționare pe termen lung. În special, aceste încălcări pot fi abordate în cadrul procesului CROSA, în faza de coordonare a acțiunilor de remediere cu relevanță transfrontalieră, vizată la articolul 27 din această metodologie, în special prin aplicarea unor restricții suplimentare asupra acțiunilor de remediere cu relevanță transfrontalieră.

175 În această privință, reclamanta pretinde că articolul 27 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu prevede decât o posibilitate, iar nu o obligație, de a aborda aceste încălcări ale limitelor de tensiune în cadrul procesului CROSA. Or, dat fiind că această posibilitate revine OTS-ului, acesta poate, prin urmare, să se asigure el însuși că procesul menționat respectă limitele de tensiune din rețeaua sa.

176 În al doilea rând, articolul 22 alineatul (5) din metodologia de siguranță (ROSC) contestată prevede că OTS-urile pot aplica restricții suplimentare din cadrul sistemului, care reflectă alte limite de siguranță în funcționare menționate la alineatul (4) al aceluiași articol, și anume limitele de tensiune destinate ca procesul CROSA, în măsura în care vizează optimizarea acțiunilor de remediere, să nu creeze noi încălcări subiacente ale siguranței în funcționare sau să le agraveze. Cu toate acestea, procesul CROSA nu trebuie să soluționeze aceste încălcări subiacente, care trebuie să fie soluționate în conformitate cu articolul 22 alineatul (4) din metodologia menționată.

177 Deși reclamanta invocă această din urmă dispoziție în susținerea argumentației sale potrivit căreia acțiunile de remediere coordonate prin procesul CROSA nu ar putea fi utilizate pentru a soluționa încălcările limitelor de tensiune, ea nu demonstrează că aceasta împiedică OTS-urile să soluționeze încălcările limitelor de tensiune la nivel local. Dimpotrivă, articolul 22 alineatul (5) din metodologia de siguranță (ROSC) contestată asigură faptul că acțiunile de remediere cu relevanță transfrontalieră nu afectează posibilitatea OTS-urilor să soluționeze încălcările limitelor de tensiune. Pe de altă parte, reclamanta nu demonstrează în ce mod articolul 22 alineatul (5) din metodologia menționată nu ar permite OTS-urilor să asigure respectarea limitelor de tensiune la nivel local, pe de o parte, și nici de ce metodologia menționată ar trebui să prevadă instituirea acțiunilor de remediere cu relevanță transfrontalieră pentru a soluționa încălcările limitelor de tensiune, pe de altă parte.

178 În al treilea rând, articolul 27 alineatele 2 și 5 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată prevede posibilitatea respingerii de către OTS-ul afectat a unei acțiuni de remediere care are o relevanță transfrontalieră recomandată de procesul CROSA, pentru motivul că punerea în aplicare a acestei acțiuni ar conduce la încălcări ale siguranței în funcționare în rețeaua sa. În această privință, trebuie înlăturat argumentul reclamantei potrivit căruia această dispoziție nu ar permite OTS-urilor să asigure respectarea limitelor de tensiune la nivel local, pentru motivul că ea prevede numai posibilitatea de a respinge o acțiune de remediere, iar nu de a defini sau de a recomanda o astfel de acțiune pentru soluționarea problemelor de tensiune. Astfel, reclamanta nu demonstrează în ce mod dispoziția menționată nu ar permite OTS-urilor să asigure respectarea limitelor de tensiune la nivel local.

179 În al patrulea rând, articolul 16 alineatul 4 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată prevede posibilitatea OTS-urilor de a completa această metodologie cu dispoziții privind restricțiile din cadrul rețelei, pentru a remedia, printre altele și dacă este necesar, depășirile limitelor de tensiune.

180 Rezultă că metodologia de siguranță (ROSC) contestată urmărește să țină seama de acțiunile de remediere luate de OTS la nivel local în procesul CROSA, fără a impune însă coordonarea acestora la nivel regional.

181 Prin urmare, reclamanta nu a demonstrat corespunzător cerințelor legale că garanțiile examinate la punctele 175-180 de mai sus nu erau suficiente pentru a asigura respectarea limitelor de tensiune la nivel local de către OTS-uri.

182 În orice caz, simplul fapt că reclamanta nu mai poate utiliza anumite acțiuni de remediere pentru a asigura respectarea limitelor de tensiune în rețeaua sa, dat fiind că aceste măsuri ar fi rezervate pentru procesul CROSA, nu poate fi suficient pentru a demonstra imposibilitatea în care ea s-ar afla de a asigura siguranța în funcționare în rețeaua menționată. Astfel, nu există niciun element

care să justifice faptul că metodologia de siguranță (ROSC) prevede utilizarea restricțiilor minime ale fluxurilor de putere și a retragerilor din exploatare planificate, din moment ce este vorba despre măsuri care revin OTS-urilor la nivel local.

183 În consecință, reclamanta nu poate reproșa camerei de recurs că, prin decizia atacată, a confirmat o metodologie care nu ar oferi OTS-urilor posibilitatea de a utiliza acțiuni de remediere suficiente pentru a gestiona tensiunea la nivel local.

Cu privire la încălcarea dispozițiilor care garantează respectarea limitelor de tensiune la nivel local

184 În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor care garantează respectarea limitelor de tensiune la nivel regional, *primo*, reclamanta nu prezintă niciun element pentru a susține afirmația potrivit căreia metodologia de siguranță (ROSC) ar trebui, în general, să prevadă posibilitatea de a defini acțiuni de remediere cu relevanță transfrontalieră și restricțiile din cadrul sistemului necesare pentru a atenua atingerile aduse limitelor de tensiune.

185 Pe de altă parte, ACER a subliniat, la punctul 95 din duplică, că metodologia de siguranță (ROSC) contestată includea deja anumite acțiuni de remediere pentru a rezolva problemele de tensiune cu relevanță transfrontalieră, observându-se că anumite acțiuni de remediere utilizate pentru a soluționa atingerile aduse limitei de tensiune la nivel regional puteau fi calificate de asemenea drept acțiuni cu relevanță transfrontalieră care trebuiau coordonate în temeiul metodologiei menționate.

186 *Secundo*, în ceea ce privește în special retragerile din exploatare planificate, trebuie să se constate că, deși articolul 8 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată exclude posibilitatea ca acțiunile de remediere prevăzute la articolul 22 alineatul (1) literele (d), (h), (i) și (j) din Regulamentul 2017/1485 să fie utilizate în cadrul procesului CROSA, situația este diferită în cazul retragerilor din exploatare planificate, prevăzute la articolul 22 alineatul (1) litera (a) din acest regulament, care, contrar susținerilor reclamantei, ar putea fi prevăzute în cadrul acestui proces.

187 În ceea ce privește, pe de altă parte, restricțiile minime ale fluxurilor de putere, trebuie arătat că, astfel cum a indicat ACER, fără a fi contrazisă de reclamantă, nici articolul 75 din Regulamentul 2017/1485, nici vreo altă dispoziție a dreptului Uniunii nu impune includerea unei astfel de acțiuni în cadrul procesului CROSA. În orice caz, această constrângere minimă poate fi prevăzută de orice OTS individual în modelul său individual de rețea.

188 *Tertio*, în măsura în care reclamanta pretinde că garanțiile examinate la punctele 175-180 de mai sus nu ar asigura o coerență „perfectă” între acțiunile de remediere care au o incidență transfrontalieră, care vizează încălcările limitelor de curent, și acțiunile de remediere locale, utilizate pentru atenuarea problemelor de tensiune la nivel local, este necesar să se observe că niciuna dintre dispozițiile pe care le invocă, și anume articolul 25, articolul 34 alineatul (2), articolul 72 și articolul 76 din Regulamentul 2017/1485, nu permite să se concluzioneze în sensul nelegalității unei asemenea situații.

189 În consecință, reclamanta nu poate reproșa camerei de recurs că, prin decizia atacată, a confirmat o metodologie care nu ar furniza centrelor regionale acțiuni de remediere suficiente pentru a gestiona tensiunea la nivel local.

190 Din cele de mai sus rezultă că reclamanta nu a reușit să demonstreze că, prin faptul că a considerat, în decizia atacată, că metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu împiedica, la nivel local și regional, respectarea limitelor de siguranță în funcționare, în special a celor de tensiune, și, prin urmare, că metodologia menționată nu era contrară articolelor 76 și 77 din Regulamentul 2017/1485 coroborate cu articolul 25 și cu articolul 4 alineatul (1) literele (d) și (h) și alineatul (2) litera (e) din acest regulament, camera de recurs ar fi săvârșit o eroare de drept. În consecință, al șaselea motiv trebuie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe nemotivarea deciziei atacate

191 Reclamanta pretinde că camera de recurs nu a motivat suficient decizia atacată, încălcând astfel articolul 296 TFUE și articolul 28 alineatul (4) din Regulamentul 2019/942. În susținerea acestei afirmații, reclamanta citează cinci exemple de aprecieri ale camerei de recurs în decizia atacată, care, în opinia sa, sunt motivate insuficient și discutabile din punct de vedere juridic. Mai precis, reclamanta se referă la punctele 556, 559, 574, 605 și 644 din decizia atacată, pe care precizează că le-a contestat mai pe larg în diferitele sale motive.

192 ACER contestă argumentele reclamantei și solicită respingerea acestui motiv.

193 Dintr-o jurisprudență constantă reiese că motivarea impusă de articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii sau alte persoane vizate în mod direct și individual de actul respectiv. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă cerințele impuse la articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 15 iulie 2004, Spania/Comisia, C-501/00, EU:C:2004:438, punctul 73 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 29 iunie 2017, E-Control/ACER, T-63/16, nepublicată, EU:T:2017:456, punctul 68 și jurisprudența citată).

194 Cu toate acestea, nu se poate impune unei camere de recurs să furnizeze o expunere care să urmeze în mod exhaustiv și unul câte unul toate raționamentele formulate de părți în fața sa. Prin urmare, motivarea poate fi implicită, cu condiția să permită persoanelor interesate să ia cunoștință de motivele pentru care a fost adoptată decizia camerei de recurs, iar instanței competente să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul (a se vedea Hotărârea din 29 iunie 2017, E-Control/ACER, T-63/16, nepublicată, EU:T:2017:456, punctul 69 și jurisprudența citată). Rezultă că nu i se poate impune camerei de recurs să examineze și să motiveze în mod expres respingerea fiecăruia dintre argumentele invocate în cadrul unei proceduri introduse în fața sa.

195 De asemenea, trebuie amintit că obligația de motivare constituie o formalitate substanțială care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării, aceasta din urmă ținând de legalitatea pe fond a actului în litigiu. Astfel, motivarea unei decizii constă în exprimarea formală a motivelor pe care se întemeiază această decizie. Dacă aceste motive sunt afectate de erori, ele afectează

legalitatea pe fond a deciziei, dar nu motivarea acesteia, care poate fi suficientă chiar dacă cuprinde motive eronate (a se vedea Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 181 și jurisprudența citată).

196 Rezultă că exemplele de aprecieri ale camerei de recurs pe care reclamanta le consideră „discutabile din punct de vedere juridic” sunt lipsite de orice pertinență în măsura în care vin în sprijinul celui de al doilea motiv, întemeiat pe o pretinsă nemotivare a deciziei atacate.

197 Sub această rezervă, diferitele exemple de aprecieri ale camerei de recurs citate de reclamantă în susținerea prezentului motiv trebuie analizate în lumina jurisprudenței citate la punctele 193-195 de mai sus.

198 În ceea ce privește, în primul rând, afirmația reclamantei potrivit căreia camera de recurs nu ar fi răspuns, la punctul 556 din decizia atacată, la critica pe care a invocat-o în fața sa, întemeiată pe faptul că definiția acțiunilor de remediere cu relevanță transfrontalieră reținută în metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu respecta cerințele articolului 21 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1485, trebuie să se constate că, la punctele 552-558 din decizia atacată, camera de recurs a expus motivele pentru care distincția dintre acțiunile de remediere care au o incidență transfrontalieră și cele care nu aveau o incidență transfrontalieră, efectuată la articolul 9 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată, respecta această dispoziție.

199 În ceea ce privește, în al doilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia camera de recurs nu ar fi analizat, la punctul 559 din decizia atacată, conformitatea metodologiei de siguranță (ROSC) contestate cu dreptul Uniunii, dat fiind că nu ar fi explicat modul în care această metodologie respecta propunerea OTS-urilor, este necesar să se constate că, la punctul menționat, camera de recurs a explicat motivele pentru care această metodologie era conformă cu această propunere și în special cu articolul 10 alineatul 1 din aceasta.

200 În orice caz, din aprecierile formulate la punctul 46 de mai sus, în cadrul examinării primului motiv, reiese că ACER nu este ținută de poziția adoptată de ANR-urile competente și că aceasta poate, având în vedere competențele de decizie proprii care i-au fost atribuite și în scopul de a-și îndeplini atribuțiile normative în mod eficient, să modifice propunerile OTS-urilor înainte de aprobarea lor. Rezultă că metodologia de siguranță (ROSC) contestată putea, în conformitate cu dreptul Uniunii, să se îndepărteze de propunerile OTS-urilor, cu consecința că camera de recurs nu era obligată să explice mai în detaliu modul în care această metodologie respecta propunerile menționate.

201 În ceea ce privește, în al treilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia camera de recurs nu ar fi răspuns, la punctul 574 din decizia atacată, la critica sa potrivit căreia metodologia de siguranță (ROSC) contestată ar priva OTS-urile de instrumentele care le permit să își exercite responsabilitatea în materie de siguranță în funcționare și de gestionare a fluxurilor, trebuie să se constate că raționamentul camerei de recurs, în această privință, este dezvoltat la punctele 553-559 și 568-573 din decizia atacată. În acestea din urmă, camera de recurs explică în esență că nu toate acțiunile de remediere intră în domeniul de aplicare al metodologiei de siguranță (ROSC) contestate și că anumite acțiuni pot fi încă activate în mod individual de OTS-uri pentru a-și exercita responsabilitatea în ceea ce privește exploatarea rețelei lor.

202 În ceea ce privește, în al patrulea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia concluziile camerei de recurs, la punctul 605 din decizia atacată, ar fi „pur și simplu incorecte”, dat fiind că articolul 37 alineatul 2 din metodologia de siguranță (ROSC) contestată nu ar prevedea o evaluare regională

coordonată a siguranței în funcționare intrazilnice, reclamanta contestă prin aceasta temeinicia raționamentului dezvoltat de camera menționată la punctul 605 din decizia atacată, iar nu motivarea acestei decizii. În consecință și având în vedere jurisprudența citată la punctul 195 de mai sus, această critică trebuie respinsă ca nefiind relevantă în susținerea prezentului motiv.

203 În ceea ce privește, în al cincilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia camera de recurs ar sugera, la punctul 644 din decizia atacată, că reclamanta se opune coordonării regionale, deși această situație nu se regăsește în speță, trebuie să se constate că, în realitate, reclamanta repune de asemenea în discuție, prin aceasta, temeinicia aprecierii respective a camerei de recurs, iar nu motivarea deciziei atacate, ceea ce reclamanta a recunoscut, de altfel, în replică, arătând că „al cincilea exemplu [pe care ea îl citează] reflectă mai degrabă o divergență de opinii între părți decât o lipsă de motivare”. Având în vedere jurisprudența citată la punctul 195 de mai sus, această critică nu este, prin urmare, relevantă în susținerea prezentului motiv.

204 Rezultă din cele ce precedă că camera de recurs a motivat suficient decizia atacată, astfel încât al doilea motiv trebuie respins.

205 Din ansamblul considerațiilor care precedă rezultă că acțiunea formulată de reclamantă trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

206 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamata a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor ACER.

207 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Republica Polonă, care a intervenit, în cadrul prezentei acțiuni, în susținerea concluziilor reclamantei, va suporta, așadar, propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a treia extinsă)

declară și hotărăște:

1) **Respinge acțiunea.**

2) **Polskie sieci elektroenergetyczne S.A. suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER).**

3) **Republica Polonă va suporta propriile cheltuieli de judecată.**

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 25 septembrie 2024.

Semnături